

Επιστολή στον κ. Στεφάνο Στεφάνου,

Γενικό Γραμματέα τού ΑΚΕΛ.

(Το κείμενο είναι ακαταλληλό για ανηλικούς).

29 Μαΐου 2022.

Αγαπητέ Στεφάνε, το να σκυψω και να ζωωσω πάνω από τα χαρτιά είναι η χειρότερη επιλογή που έχω μπροστά μου όσον αφορά την διάθεση μου (σωματική και ψυχική), αλλά δεν βλέπω πώς θα συμμαζεύω όλες τις σκεψεις που έκανα για σένα τις τελευταίες μέρες .

Και δεν θα λέγα τις εντέλως τελευταίες μέρες. Όχι όχι. Τις εντέλως τελευταίες μέρες παρασυρθηκα σε άλλες σκεψεις και σε άλλες απασχολησεις, γεωργικές κατά βάση, ως συνηθως, αλλά μάλλον τις προτελευταίες, εκείνες τών αρχών τού μήνα.

Εκείνες λοιπόν τις σκεψεις τις έκανα σημειώσεις στο τετραδίο μου και είναι ήδη καταγεγραμμένες. Δεν έχασα την ευκαιρία. Τις έγραψα όλες μία-μία και μία-μία θα σου τις μεταφέρω.

Άλλες τις σκεφτήκα εκεί που ξεχορτζίζω, άλλες εκεί που τσαπιζώ, άλλες εκεί που μπολιαζώ (γεωργός είμαι, ξέρεις), κι άλλες εκεί που ετρέχω κι εκεί που περπατούσα ή κολυμπούσα (παραμένω πεισματικά ένας μυϊκά ασκούμενος άνθρωπος), άλλες μεσ' το καταμεσημέριο κι άλλες μεσ' το καταμεσονύκτιο, στις δύο, στις τρεις ή στις τέσσερις το πρωί (όποτε έρχονταν στο μιάλο μου), αλλά όλες καταφέρα και τις έγραψα.

Απομένει να τις βάλω σε τάξη και να σου τις στείλω. Θα δω -χωρίς να έχω, οφείλω να πω, και μεγάλες προσδοκίες γι' αυτό- το αποτέλεσμα (αν θα υπάρξει δηλαδή κάποια μεταβολή στην στάση σας και κάποια αναλογία ανακοίνωση) και μετά δεν αποκλείεται να αναρτήσω την επιστολή στο διαδίκτυο, έτσι, για να ξέρει ο κόσμος τα καθεκαστά και να μαθαίνει και σε πιο σημείο βρίσκεται η διανοητική μου κατάσταση.

Βαρετή δουλία έχω μπροστά μου. Έχω, ξέρεις, έξι χρόνια να κατσω και να γράψω (τόσο βαρετό το βρίσκω). Τόκωνα τελευταία φορά με αφορμή τις Βουλευτικές Εκλογές τού 2016, αν και, οφείλω να πω, μπαινω πού και πού στον πειρασμό να γράψω κάποιες σκεψεις και κάποιες περιπέτειες μου, με ανθρώπους ή όχι. Λίγα πράγματα δηλαδή, και σκορπια, σκεψεις και σημειώσεις τού ποδαριού. Οι τελευταίες (ή σχεδόν, είπαμε, τελευταίες) που κατεγράψα και που εμπειρεύουν την προοπτική να αποτελέσουν ένα κείμενο είναι αυτές που μου προκάλεσε εσύ.

Όσο κι αν το βαριέμαι όμως, κι όσο δύσκολο και ανυπόφορο κι αν είναι το να κατσω για μέρες (όσο γι' αυτό δεν έχω αμφιβολίες, κι είναι γι' αυτό που το φοβάμαι) στην καρέκλα για να στήσω αυτό το κείμενο, όμως θα το κάνω (ο κύβος έχει ήδη ριφθεί) και θα το υποστω χάριν τού γραπτού, βεβαίως, Λόγου.

Ηδη ηρθαν στον νου μου καποιοι ανθρωποι, θαυμαστες, εννοειται, τού γραπτου Λογου μου, που δεν θα μου συγχωρουσαν με τιποτα το χασιμο τετιας ευκαιριας. Αναποφευκτα λοιπον θα σου γραψω και συ θα με διαβασεις, ελπιζω τουλαχιστον.

Ε κι ασφαλως δεν σκοπευω ν'αφησω το θεμα να μεινει εμπιστευτικα μεταξυ μας. Όχι όχι. Θα το διαδωσω, καθως ειπα. Σιγουρα όχι με φυλλαδια αλλα με άλλο τροπο, που τον χει στην διαθεση μας σημερα η τεχνολογια, και μαλιστα φτηνα, παμφτηνα.

Θα πεις (θα σκεφτεις, εστω) βεβαιως πιος ειμαι εγω για να ενοχλω (εστω και με μια επιστολη) εσενα, έναν Ηγετη μεγαλου -και σοβαρου, εννοειται- κομματος σαν το ΑΚΕΛ;

Πιος ειμαι εγω για τον οποιο δεν ειπε και δεν εγραψε κανεις τιποτα εδώ και εξι χρονια;

Εχεις δικαιο. Εσυ εισαι μεγαλος και εγω ειμαι μικρος, εσυ εισαι σημαντικος και εγω ασημαντος, εσυ επιφανης και εγω αφανης και χαμενος, εντελως χαμενος (σωστα σωστα, πολύ σωστα), αλλα εκτος αυτου θελω να πιστευω πως ειμαι κι εγω μερος τής ιστοριας αυτου τού τοπου.

Ναι μεν ειμαι μικρος, αφανης και ασημαντος, αδυνατος, αποτυχημενος και ηττημενος, όμως θα ξερεις πως εκανα καπιους αγωνες σ'αυτό τον τοπο, αγωνες γνωστους σε πολλους αλλα και σε σενα τον ιδιο. Δεν μπορεις να μην τους ξερεις.

Σου τους θυμιζω για την περιπτωση που τους ξεχασες: ημουν τρεις φορες υποψηφιος Βουλευτης, τρεις φορες υποψηφιος Ευρωβουλευτης και τρεις φορες υποψηφιος Προεδρος.

Η καταληξη που ειχαν οι αγωνες μου είναι λιγο-πολύ γνωστη, γνωστη και σε σενα, γνωστη και σε ολους. Στην πραγματικοτητα: σαρωτικη επιτυχια, νικη και θριαμβος, αλλα επισημως: αποτυχια, πληρης αποτυχια και εξευτελισμος.

Το τι εγινε και το πώς εγινε, σου είναι γνωστα. Εστω και αν δεν πρωταγωνιστηκες σε κεινο το παρασκηνιο που αναδειξε παρανομα εκλεγμενους προεδρους (και όχι, ειπαμε, μονο) σε τρεις διαδοχικες αναμετρησεις, όμως οπωσδηποτε συνηργησες κι εσυ σ'αυτά ενσυνειδητα χωρις να διατυπωσεις, πιστευω, καμια διαφωνια χαριν, ασφαλως, της κομματικης ενοτητας και του κομματικου συμφεροντος, κι ολ'αυτά σου είναι, ειπα, γνωστα. Δεν μπορει να τα διεγραψες τελειως απο την μνημη σου.

Στην πραγματικοτητα δηλαδη ειμαι ο ανθρωπος που επελεξε με την ψηφο του ο ΕλληνοΚυπριακος πληθυσμος αυτης της χωρας για να είναι προεδρος του αλλα χαρις στις παρανομες επεμβασεις ισχυρων ανδρων -εγχωριων και μη- δεν μου αναγνωριστηκε η νικη μου.

Οσο λιγο κι αν απομεινε λοιπον μεσα σου απ'αυτό το εμφυτο αισθημα δικαιοσυνης, είναι λογικο να με φερνεις στο μυαλο σου με λιγες τυψεις κι ισως (δεν το αποκλειω) στις πιο καλες στιγμες σου να σκεφτεσαι πως θα μπορούσες να με δικαιωσεις, τοσο μαλλον γιατι διωκομαι από το συστημα και για πολιτικες θεσεις μου οι οποιες συμπτουν, αν δεν κανω λαθος, με τις κλασικες θεσεις ενός αριστερου κομματος σαν το δικο σου.

Δικαιωνοντας με δηλαδη θα μπορούσες ταυτοχρονα να δικαιωσεις και την πολιτικη ιδεολογια που υποτιθεται οτι αντιπροσωπευεις. Δεν το κανες όμως, κι ας ειχα την υποψια και την ελπιδα πως θα το τολμούσες.

Ετυχε να σ'ακουσω σε μια συνεντευξη σου να λες για καπιον του οποιου η υποψηφιοτητα δεν ειχε δει το φως τής δημοσιοτητας και μου περασε από το μυαλο πως μπορούσα να ημουν

εγω αυτος καθως ο Ανδρεας Μαυρογιαννης ειχε ηδη εκφρασει την προθεση του να είναι υποψηφιος και σχολιαζετο το ονομα του εδω κι εκει.

Ελεγες ακομα για μια προοδευτικη, και νικηφορα, υποψηφιοτητα, ε κι ασφαλως για τους γνωστες του θεματος πιο προοδευτικη και πιο νικηφορα απο την υποψηφιοτητα μου δεν μπορουσε να υπαρξει αρκει, βεβαιως, να την καλυπτες.

Άλλο πραγμα όμως να ριχνεις εδω κι εκει υπονοουμενα και άλλο το να παιρνεις και να ανακοινωνεις αποφασεις.

Δεν μου διαφευγει ασφαλως πως η αποφαση σου να υποστηριξεις την υποψηφιοτητα μου μπορουσε να σε εβαζε σε δυσκολη θεση. Μην μου πεις πως δεν σε καταλαβαινω. Όχι, σε καταλαβαινω .

Ειμαι ο ανθρωπος και ο υποψηφιος που τολμησε -θρασος ε;- και μιλησε για τον ...κωλο. Εδω οι γιατροι δεν τολμουν να το κανουν, και να το κανω εγω, ένας ανθρωπος που διεκδικει δημοσια αξιωματα και ουτε γιατρος ειμαι ουτε τιποτα παρα ενας γεωργος (και συγγραφεας, ενταξει, αλλα πιος με λογαριαζει;).

Το σκεφτομουν, που λες, το τελευταιο διαστημα και αναρωτιομουν γιατι να μην τολμα κανεις να μιλησει γι'αυτό το συγκεκριμενο μερος του σωματος μας, εστω βεβαιως και στα αυστηρα πλαισια μιας καθαρα ιατρικης παρουσιασης.

Στην τηλεοραση ακουμε και βλεπουμε χιλιας διο εκπομπες για χιλια διο πραγματα και για ολες τις παθησεις που μπορει να παθει αυτο ή εκεινο το μερος του σωματος μας και μας προβαλλουν και τις αντιστοιχες εικονες.

Για τον κωλο όμως τιποτα. Σιγη ιχθυως. Λες και δεν υπαρχει καν.

Συμπτωματικα ετυχε και ακουσα μια εκπομπη στο κρατικο ραδιοφωνο και εκει η παρουσιαστρια του θεματος (που ηταν η ...δυσκοιλιότητα) αναφερθηκε σε έναν καθηγητη της στο Πανεπιστημιο ο οποιος ελεγε πως οι «κατω χωρες» (βλεπεις; Δεν εχουν καν ονομα κι αναφερονται με κωδικο) αποτελουν ταμπου.

Κι αντε. Κουτσα-στραβα κατι θα μας πουν για το εμπροσθιο μερος των «κατω χωρων», αλλα για το οπισθιο τιποτα. Κι ας τα βγαλει ο καθενας περα μονος του ή, εστω, με τον προσωπικο του γιατρο. Δεν θα κανουν κιολας τον κωλο θεμα για δημοσια προβολη και παρουσιαση. Όλα κι όλα.

Αναποφευκτα λοιπον εμεις που τολμησαμε και μιλησαμε για απαγορευμενες περιοχες και εισαγαμε στον κοσμο και στην κοινωνια (και τι κοινωνια!) καινα δαιμονια, πρεπει να πληρωσουμε και το τιμημα (Ετσι θα μας αφησουν;). Και θα το εκμεταλλευτουں δεοντως βεβαιως ολοι οι φαρισσαιοι και υποκριτες, λες και δεν μιλησαμε για τιποτ' άλλο ακτος απ' αυτο.

Και πού να πεις και να προτινεις πως αυτό το οπισθιο μερος των απαγορευμενων περιοχων μπορει πολυ καλα να το διαχειριζεται κανεις και σαν ερωτικο εργαλειο, πραγμα που εγω προτινα βεβαιως εδω και καιρο;

Δεν αρκεσε μονο να πω πως το λαδι στον κωλο μπορει να βοηθησει στην συντηρηση του αλλα προχωρησα και στο σημειο να διαφημισω κιολας την ερωτικη του προοπτικη και μεταχειριση οριζοντας την μαλιστα και ως τον **απολυτο ανθρωπινο ποθο**.

Κι όμως ημουν κι εγω ένας από τους πολλους αναγνώστες ψυχιατρικών και ψυχαναλυτικών βιβλίων μιας εποχής που παρουσιαζαν αυτή την συγκεκριμένη ερωτική επιθυμία και πράξη σαν αποτέλεσμα ψυχικής αρρωστίας, διαστροφής, ανωμαλίας και διαταραγμένης, ταχα, προσωπικότητας (όλα μια μπουρδα τελικά).

Δεν παει μαλιστα και πολυς καιρος (εικοσι χρονια και κατι) οπου η Κυπριακη Βουλη ανεβασε την ποινή για την «παραφυσιν, ταχα, συνουσια» από δεκατετραετη, που ηταν, φυλακιση σε **ισοβια καθειρξη**, πραγμα που, οφειλω εδώ να πω, με **υποχρεωσε** να γραψω για το συγκεκριμενο ζητημα.

Μπορει βεβαια στο μεταξυ η Βουλη να εχει ψηφισει αλλους νομους που να αναιρουν εκεινη την αποφαση, όμως η ψυχολογια τών ανθρωπων δυσκολα αλλαζει. Οι ψυχιατροι και, ιδιως, οι ψυχιατρικες που πηραν στο μεταξυ τα πτυχια τους με βαση εκεινες τις θεωριες και που εξησαν και συμπεριφερθηκαν τοσα χρονια με βαση αυτές, είναι δυσκολο να διδαχθουν και να διδαξουν ή να εισηγηθουν υστερα σε άλλες κατι εντελως διαφορετικο.

Αν το κανουν είναι σαν να λενε στους ασθενεις ή στους μαθητες τους πως και εκεινες οι ιδιες κανουν αυτή την πράξη. Και πού να δωσουν την εντυπωση πως κανουν κατι τετιο; Είναι προτιμοτερο γι'αυτές ν'ανοιξει η γη και να τις καταπιει.

Το πιθανοτερο λοιπον είναι πως αυτά που ελεγαν την δεκαετια τού '70 και του '80 θα συνεχισουν να τα λενε και τις δεκαετιες τού '90 και τού 2000 κ.ο.κ., εστω και αν προσπαθησαν καποιοι να τους πουν πως δεν είναι απαραιτητα ετσι όπως τα εμαθαν πριν 40 χρονια τα πραγματα, πως οι καιροι αλλαξαν και πως μπορει να υπαρχει και καποιος εναλλακτικος τροπος να κανεις ερωτα πλην τού γνωστου και παραδοσιακου.

Συνεβη ν'ακουσω σε μια εκπομπη τής Ελληνικης τηλεορασης (από την σειρα «επικινδυνες») να το λεει μια ψυχιατρος: τους λες για εναλλακτικο τροπο να κανεις ερωτα και εκεινες χαζογελουν.

Είναι πραγματι ένα ζητημα που αξιζει ψυχιατρικης ερευνας. Γιατι να χαζογελουν;

Εγω πιστευω πως κατά βαθος το κανουν γιατι θελουν μ'αυτό να κρυψουν την χαρα τους. Και στο κατω-κατω τι το καλυτερο εχουν να βιωσουν εάν ο κωλος τους είναι σε καλη κατασταση; Την γλυκα τού χεσιματος ολοι θα την ξερουν. Ε, και τι είναι αυτος ο εναλλακτικος τροπος ερωτα από την προεκταση ενός χεσιματος;

Υπαρχει βεβαια και η περιπτωση ο κωλος να μην είναι σε καλη κατασταση, οπότε υπαρχει προβλημα μ'αυτόν τον εναλλακτικο τροπο, όπως θα υπαρχει και με το χεσιμο.

Είναι περιπου όπως και με το φαγητο: να, το φαγητο είναι καλο για παραδειγμα (πιος αμφιβαλλει γι'αυτό;), ετσι όπως είναι και η διαδικασια που οδηγει το φαγητο στην κοιλια μας, αλλα όταν εχουμε κανενα οδοντοπονο ή καμια αμυγδαλιτιδα, καμια ουλιτιδα ή καμια φαρυγγιτιδα, τοτε υπαρχει προβλημα.

Κανεις δεν μπορει να τους εγγυηθει ότι θα είναι παντα επιτυχημενο το κωλογαμησι τους (όπως μπορει να μην ειναι και η καθε άλλη δραστηριοτητα τους). Απο κεινες εξαρταται το αν θα αυξησουν τις πιθανοτητες επιτυχιας.

Αυτό που προεχει, σε ολες τις περιπτωσεις είναι να εχουν όλα τα οργανα τους σε καλη κατασταση, οπότε μονο καλα και ευχαριστα πραγματα μπορουν να εχουν απ'αυτά. Το λιγοτερο που χρειαζεται ο κωλος τους είναι αχρηστες και επιζημιες θεωριες. Πηρξαμε από τετιες.

Πρέπει και να το θελουν οι ίδιες οι γυναίκες βεβαίως. Είπαμε εμείς πως δεν πρέπει να το θελουν;

Ασφαλώς, ασφαλώς και πρέπει να το θελουν. Να το θελουν και να μας το λένε και να μας το δείχνουν με τα χείλη, με την γλώσσα, και με το στόμα τους, με το πρόσωπο και με το κορμάκι τους ολόκληρο: με την μητέρα, με τα παιδιά, με τα μαγουλά τους, με τις τρίχες (της κεφαλής τους και με όλες τους τις τρίχες), με τα μάτια, με τα φρυδιά, με τα χέρια και με τα πόδια, με τις παλάμες και με τα πελμάτα τους όλα, με την κοιλιά, με τα βυζία, με τις φτερνές και με τους αστραγάλους, με τον ομφαλό τους, με τους προσθίους και με τους οπισθίους μηρούς, με τους γοφιαίους και τους ραχιαίους και με όλους τους μύες τους, με τα νύχια και με τα δόντια τους. Έτσι τις θέλουμε να το θελουν.

Αν είναι να μην το θελουν, τότε είναι προτιμότερο (και για μας και για κείνες) να το κάνουμε με τις πλαστικές γυναίκες -ή με τις σκυλλές (πλάσματα του ίδιου Θεού είναι κι αυτές), μιας και οι γαούρες είναι δυσσευρέτες. Έτσι τουλάχιστον θα γλυτώναμε και την μηνύση.

Δυστυχώς κάποιες θεωρίες δυσκόλα βγαίνουν από τα κεφάλια των ανθρώπων. Μια νομοθεσία μπορείς να την αλλάξεις μέσα σε μια μέρα, όμως με τις θεωρίες και με τις στάσεις ζωής και συμπεριφοράς τα πράγματα μπορεί να είναι δυσκόλα και χρονοβόρα. Κάποιοι άνθρωποι και κάποιες κοινωνίες ίσως χρειαστούν δεκαετίες για να μεταβάλουν την νοοτροπία τους, και κάποτε, σε κάποια ζητήματα, δεν φτάνουν ούτε αιώνες.

Εγώ λοιπόν που πιστεύω ότι μπορώ να εκπροσωπήσω ένα ερωτικά φιλελεύθερο καθεστώς θεωρώ ότι οι άνθρωποι που τολμούν και εκφράζουν τέτοιες θέσεις μπορούν να αποτελέσουν ένα σημαντικό κεφάλαιο για την πρόοδο και για το μέλλον και θα τους αξιολογούσα ασφαλώς στο ακεραίο προκειμένου να αλλάξω νοοτροπίες που κυριαρχήσαν στα κεφάλια των ανθρώπων για εκατοντάδες και χιλιάδες και που μόνο καλό δεν τους έκαναν.

Γιατί αν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, δεν δημιουργήσεις την γενιά των ψυχιατρών, των ψυχολογών, των γιατρών -γενικά-, των δημοσιογράφων, των κοινωνικών λειτουργών, των συγγραφέων, των εκδοτών, των κοινωνιολογών, των θεολογών, των ιερέων, επισκόπων, αρχιεπισκόπων (και διακόνων βεβαίως, αρχιερέων, αρχιμανδριτών, χορεπισκόπων κ.ο.κ.), αξόνων, μουχταρηδών, δημαρχών, εκπαιδευτικών, βουλευτών και πολιτικών αξιωματούχων που θα χειριστούν ορθολογιστικά και ανοιχτομιαλά το θέμα και που θα διαπαιδαγωγήσουν μ'αυτά τις καινούριες γενιές, τότε οι νοοτροπίες δεν θα αλλάξουν και οι γυναίκες θα προτιμούν να κάνουν ερωτά με τον καθιερωμένο τρόπο και να έρχονται μετά (οι παλαβές) να κάνουν αμβλώσεις παρά να το κάνουν με τον άλλο, τον εναλλακτικό, τρόπο, να το απολαμβάνουν απειρώς περισσότερο (και εκείνες και ο άνθρωπος τους), να τους βοηθά αυτό σε ενδεχόμενο πρόβλημα δυσκοιλιότητας και να απομακρύνει απ'αυτές κάθε ανησυχία και έγνια για εγκυμοσύνη καθώς το σπέρμα του θα αποβληθεί απλά όπως και τα σκατά τους.

Πόσες φορές πρέπει να τους το πούμε ακόμα για να το μάθουν (;): αν θέλετε να κάνετε ερωτά με γυναίκες και δεν θέλετε να κάνετε παιδιά, τότε δώστε κωλο. Είναι η φυσικότερη και ασφαλέστερη μέθοδος αντισύλληψης.

Το εισηγήθηκα σε κανέναν και σας είπα ότι δεν το θέλει; Απίθανο μου φαίνεται.

Δώσατε κωλο και δεν σας είπαν «ευχαριστώ»; Κι αυτό μαζεί απίθανο, αν και η μόνη εξήγηση γι'αυτό είναι μάλλον πως θα προκειται για κάποιον από κείνους που θελουν να τους γαμήσετε εσείς για να πουν «ευχαριστώ». Ε, με τέτοιες μπερδεμένες εποχές όλα είναι πιθανά, οπότε κάνετε καλά να είστε έτοιμες και εφοδιασμένες για όλα τα ενδεχόμενα...

Τοσο απλο είναι το θεμα. Καθαρη πρακτικη. Κι όμως είναι σαν να τους μιλας για υποθεσεις επιστημονικης φαντασιας ή σαν να τους ζητας να διαπραξουν ένα αμαρτημα μεγαλυτερο και από το προπατορικο.

Να λοιπον που τα πιο απλα πραγματα τα καναμε περιπλοκα, και τα ευκολα δυσκολα. Και, ετι χειροτερον: να που οι ανθρωποι που τολμουν να μιλησουν γι'αυτά στιγματιζονται από τους φορεις εξουσιας και προβολης. Απομονωνονται, φιμωνονται και θαβονται ζωντανοι.

Κι όμως ειχες Στεφανε την ευκαιρια να αλλαξεις αυτά τα πραγματα αλλα δεν το κανες. Το φοβηθηκες και δεν το τολμησες. Το σκεφτηκες μεν, αφησες μαλιστα εδώ κι εκει και καπια υπονοουμενα, αλλα αυτό δεν ηταν αρκετο.

Ξερω ξερω. Φοβηθηκες πως θα τσιππωναν πανω σου να σε φανε αν τολμουσες να υποστηριξεις έναν υποψηφιο που διαφημιζει (κιολας) μια τετια πραξη. Οι γυναικες μαλιστα τού κομματος φανταζομαι πως θα σε ρωτουσαν ολο απορια: ζητας από μας να βγουμε και να υποστηριξουμε δημοσιως έναν ανθρωπο που υποστηριζει το κωλογαμησι; Για ελα στην θεση μας κ. Στεφανου. Θαναι σαν να λεμε στον κοσμο πως δινουμε κι εμεις κωλο. Μπορουμε όμως να το κανουμε;

Παρομοια θα αντιδρουσαν ασφαλως και οι γυναικες τών αλλων κομματων (και καπιες μαλιστα με λυσσα) στην περιπτωση που θα αποφασιζαν οι αρχηγοι τους να με υποστηριξουν.

Δεν θα εδιναν και κεινες την εντυπωση ότι δινουν κωλο αν αποφασιζαν και με υποστηριζαν;

Από κεινες θα εξαρτιοταν βεβαια αλλα αντε και εδιναν τετια εντυπωση. Και τι εγινε; Θαταν για κακο τους; Αντιθετως.

Εγω νομιζω πως θα εδιναν την εντυπωση μιας ολοκληρωμενης γυναικας. Κι αν όχι, θα εδιναν την εντυπωση μιας γυναικας που υπολειπεται πολύ από την ολοκληρωση της, τοσο μαλλον γιατι οφειλε σαν γυναικα (και δη σαν, ας πουμε, βουλευτις), να εχει πειρα τού πραγματος και υστερα να ομιλει, και όχι το αντιθετο.

Δυστυχως καμια φορα τα ερωτηματα, τα διλημματα και οι προτασεις μερικων γυναικων αρκουν για να φερουν πισω στον κοσμο τον σκοταδισμο.

Μία φωνασκουσα και εντος Βουλης ή εξουσιας γυναικα μπορει να γινει πιο επικινδυνη για την ελευθερια και την δημοκρατια από ένα εκτος Βουλης ή εξουσιας φωνασκον πληθος ανθρωπων. Στην κρισιμη ωρα κανενας αξιοτιμος και σοβαρος (εννοειται), καναλαρχης, δημοσιογραφος, βουλευτης ή κομματαρχης δεν θα αφησει να διαφανει ότι είναι εναντια στα γυναικεια δικαιωματα, στις γυναικειες απαιτησεις ή προτασεις νομου.

Κορόιδα είναι γεματος ο κοσμος, κι οσο για παραδειγματα εχουμε ένα σωρο. Μου φαινεται όμως πως η επιδεικνυομενη γυναικεια ανοχη και ανεκτικοτητα απεναντι στον αντρα που θελει να πηδιεται πρεπει να προεκτεινεται επισης και στην ανοχη και την ανεκτικοτητα απεναντι στον ανδρα που θελει να πηδα μια γυναικα με τον τροπο που μονο έναν ανδρα μπορει να πηδηξει.

Αυτό αραγε πρεπει να μεινει εξω από τον λογαριασμο; Αυτό δεν πρεπει να μετρησει;

Επιτρεπεται δηλαδη (συμφωνα και με Κοινοβουλευτικη αποφαση) να γαμιεται, πλην τού να χεζει, εννοειται, ενας ανδρικος κωλος, αλλα όχι ενας γυναικειος;

Καπιες θαθελαν να μας κανουν να πιστεψουμε πως δεν εχουν καν κωλο ή, κι αν εχουν, πως δεν τον εχουν ετσι όπως τον εχει ολος ο κοσμος (για να χεζει και να κλανει δηλαδη, κι ουτε σκειψη ασφαλως και για να γαμιεται ή και να γλειφεται) αλλα πως τον εχουν μονο για να τον κνηθουν.

Και καλα. Γινεται αυτό; Δεν είναι ολοι που εχουν κωλο, ανδρες και γυναικες, και δεν είναι ιδιοι ολοι οι κωλοι; Και στο κατω-κατω το θηλυκο δεν είναι το φυλο εκεινο που πλαστηκε από την φυση (ή τον Θεο, εστω) για να γαμιεται;

Πώς λοιπον θα πεις και θα πεισεις έναν ανδρα πως του επιτρεπεται να γαμα έναν ανδρικο κωλο, αλλα όχι έναν γυναικειο; Μπορεις;

Κι επειτα οι τοσοι ανδρες που θελουν να γαμιουνται γιατι να θελουν να εμφανιζονται σαν γυναικες;

Προφανως το κανουν για να δελεασουν τούς ανδρες. Για να είναι πιο ελκυστικοι και πιο αποδεκτοι από κεινους, γιατι ξερουν, ασφαλως, ότι τα γυναικεια τους χαρακτηριστικα είναι εκεινα που θα τους τραβηξουν κοντα τους.

Θα απογοητευτουν μηπως αν όταν του βγαλουν το βρακι θα ανακαλυψουν ότι το μπροστινο τους εργαλειο είναι ιδιο με το δικο τους;

Δεν μου φαινεται. Ουτε που θα τους νιαξει. Ετσι κι αλλιως το πισινο είναι η μεγαλη τους εγνια.

Κι οσο για κεινους που θα δωσουν κωλο, προφανως η ευχαριστηση θα είναι η ιδια, ειτε ανδρες δειχνουν ειτε γυναικες. Γιατι όλα κι αν τα αλλαξουν πανω τους, τον κωλο τους δεν μπορούν να τον αλλαξουν, κι ουτε κι υπαρχει λογος να τον αλλαξουν. Ο κωλος δεν σηκωνει επεμβασεις.

Καπιες είναι με την εντυπωση ότι οι ανδρες θελουν να πηδανε τον κωλο τών γυναικων επειδη θελουν, ταχα, να τις βασανιζουν και να τις ταπεινωνουν.

Εχω παραθεσει παλια σ'ένα προεκλογικο κειμενο μου την δηλωση μιας πορνοσταρ: *μια μεγαλη πουτσα στον κωλο μου με στελλει στα ουρανια.*

Αν όμως, αν ..., αναρωτιεμαι, αν εκεινην μια πουτσα την στελλει στα ουρανια, αυτές γιατι να μην τις στελλει; Και γιατι να τις ταπεινωνει κι από πανω;

Από πού ως πού ταπεινωνει τον ανθρωπο, ανδρα ή γυναικα, μια πουτσα στον κωλο του; Οι τοσοι, μαλιστα, ανδρες (ειτε μεταμορφωμενοι σε γυναικες ειτε όχι) που θελουν με παθος να εχουν μια πουτσα στον κωλο τους το θελουν για να αυτοταπεινωνονται;

Αν τους ρωτησετε αυτό θα σας πουν ή μηπως θα σας πουν το αντιθετο; Πως τους υψωνει και τους ολοκληρωνει σαν ανθρωπους, καθως, προφανως, το χεσιμο από μονο του δεν αρκει για να τους προσφερει την ολοκληρωση που αισθανονται ότι εχουν αναγκη.

Κοιταξετε δηλαδη πώς τα εφεραν οι ανθρωποι: στα χιλια διο βασανα και ταλαιπωριες που υποβαλλομαστε χαριν τής επιβιωσης και της υγιας μας (ας μην απατωμαστε γι'αυτό: ο αγωνας γι'αυτά, ακομα και μονο γι'αυτά, είναι καποτε πολύ σκληρος και αδικος) μάς δοθηκε από τον πλαστη μας αυτή η συγκεκριμενη πραξη για την εκτονωση και την παρηγορια μας κι όμως εμεις την περιβαλαμε με χιλιους φοβους και με χιλιες ντροπες, ενοχες και προκαταληψεις.

Την απαγορευσαμε για χιλιάδες χρόνια και την εξίσωσαμε με τα πιο αποτροπιαστικά εγκλήματα. Βάλαμε κανόνες για να την αποτρεψούμε, δημιουργήσαμε θεωρίες για να την δαιμονοποιήσουμε, χτίσαμε ηθικά και νομικά υποβάθρα για να την απομακρύνουμε από την ζωή και από τις επιθυμίες μας και επεμβήκαμε με χιλίους τρόπους στα μυαλά των ανθρώπων για να εμποδίσουμε μέσα τους την πεποίθηση ότι αυτό είναι κάτι κακό και πως το θέλουν μόνο κακοί άνθρωποι, πως είναι αμαρτωλό, ανοσιό, ανωμαλό και διεστραμμένο και το θέλουν μόνο αμαρτωλοί, ανοσιό, ανωμαλοί και διεστραμμένοι άνθρωποι.

Είναι όμως έτσι τα πράγματα ή μήπως προκειται για κάτι γενικό και καθολικό, κάτι που όλοι λίγο-πολύ θέλουν ανεξαρτήτως από την φυλή, την εθνικότητα ή το φύλο τους και ανεξαρτήτως, επίσης, από την κοινωνική ή οικονομική τους κατάσταση, ανεξαρτήτως από την ηλικία, τον χαρακτήρα ή το διανοητικό επίπεδο του καθενός;

Είναι μήπως κι αυτό μέρος των αναγκών μας σαν ανθρώπων και όχι απλά μια αρωστημένη εμμονή;

Ας τα σκεφτούμε κι αυτά οι γυναίκες, ας βάλουν, αν θέλουν, νερό στο κρασί τους κι ας αποδεχτούν πως τα πράγματα μπορεί να είναι διαφορετικά απ' ό,τι τα ήξεραν ως τώρα και πως δεν είναι κι απαραίτητο όλο το ανδρικό σόι να είναι ψυχικά διαταραγμένο.

Θα σκεφτούν όμως έτσι ή θα επιμεινουν πεισματικά στην άποψη πως οι άνδρες που το προτιμούν έτσι είναι ανωμαλοί και διαταραγμένοι; Όλοι δηλαδή, γιατί, μεταξύ μας πάντα, δεν θα βρεθεί κανένας που να μην το θέλει. Η διαφορά είναι πως κάποιος το παραδέχεται και κάποιος δεν το παραδέχεται, κάποιος τολμούν να το ζητήσουν και κάποιος δεν το τολμούν.

Γίνεται αυτή η πράξη που, είτε την κανείς είτε εισαι στην διαδικασία αναμονής της, είτε την έκανες ήδη και την αναπολείς, είτε την βλέπεις να την κάνουν κάποιος άλλοι και που θεωρείς ότι αξίζει από μόνη της όλα τα λεφτά, να βασιζέται απλά σε ένα λάθος και σε μια ψυχική διαταραχή; Αν είναι δυνατόν!

Φοβάμαι Στεφάνε πως είναι επικίνδυνο να καθορίζουμε τις αποφάσεις μας από τις τυχόν εντυπώσεις που θα δώσουμε σε κάποιες γυναίκες ή σε κάποιους στενοκεφαλούς άνδρες, κι εσύ νομιζώ πως κάτι τέτοιο έκανες.

Υποψιάζομαι, είπα, τον θόρυβο που θα προκαλούσαν όλοι αυτοί. Θα επιχειρούσαν με χιλίους τρόπους να σε εκθέσουν για την απόφασή σου. Και δεν θα τους εφταναν τα γνωστά και διαδεδομένα γύρω από τις απόψεις μου, αλλά θα εψάχναν και με ζήλο μέσα στα κείμενα και στα βιβλία μου όλα για να βρουν υποπτά σημεία για να τα βάλουν μπροστά στα μούτρα σου και να σου πουν: ορίστε, δες πον άνθρωπο υποστηρίζεις.

Και θα βρουν ασφαλώς τετρία γιατί η εγνία η δική μου όταν εγραφα αυτό ή εκείνο ήταν να αποτυπώσω την αλήθεια και τα γεγονότα για τα οποία προκλήθηκα να γράψω και όχι το αν δημοσιεύοντας αυτό ή εκείνο καλυπτομαι από νομική ή ηθική άποψη.

Πισω από υπονοούμενα μου θα εψάχναν για άλλα υπονοούμενα και πισω από λέξεις μου για άλλες λέξεις. Δεν τους ξερούμε;

Είναι αυτό ακριβώς που συναρπάζει τούς δημοσιογράφους: το να βγαζουν στην επιφάνεια αποκρυφές σελίδες και ιστορίες.

Κι όμως εγώ αποκρυφές σελίδες και ιστορίες θεωρώ ότι έχω μόνο στο κεφάλι μου. Αυτές που εξεδώσα και δημοσίευσα δεν είναι αποκρυφές.

Και πώς να είναι όταν εγώ ο ίδιος τις εβγαλα στην επιφανεια με την θεληση μου υπακουοντας στο εντος μου καθηκον να πω την αληθεια και μονο την αληθεια και εχοντας, να λεγεται κι αυτο, πρωτα δεχτει την αναλογη προκληση;

Εάν εκεινοι τις αγνοουσαν τосα χρονια καθ'ην στιγμην ηταν ηδη εκδομενες, γ'αυτο ευθυνονται εκεινοι οι ιδιοι. Το να τις αγνοησουν τосα χρονια και τосες φορες που ημουν ενας μη υποστηριζομενος από κομμα υποψηφιος και να τις θυμηθουν τωρα που θα ημουν (πραγμα που, ασφαλως, θα εδινε, επισημως τουλαχιστον, προοπτικη νικης στην υποψηφιοτητα μου) είναι, εστω και επεικως κρινοντας, ανεντιμο.

Απ'αυτή την αποψη δηλαδη μπορουσες να ησουν καλυμμενος. **Εγώ** εγραψα ότι εγραψα και **εγώ** εκρινα κατω από αυτές και εκεινες τις περισταςεις τι επρεπε να δημοσιευσω και το δημοσιευσα. Το πραγμα είναι απλο.

Τα επιχειρηματα, βλεπεις, δεν μου λειπουν, και οσοι πολύ θα ηθελαν να μου βγαλουν τα ματια, στο τελος τής ημερας θα εμεναν οι ιδιοι χωρις ματια.

Και σε τι εφταιξα στο κατω-κατω; Που τολμησα να πω πως (για να αναφερθω στο πιο διαδεδομενο απ'όλα) ο κωλος θελει λαδι και πως μπορει να χρησιμοποιειται και σαν ερωτικο εργαλειο;

Επρεπε μηπως να ημουν διπλωματουχος κωλολογος (εστω: σεξολογος) για να δικαιουμαι να μιλησω γ'αυτο; Δεν μπορουσα να το κανω σαν πολιτικος και σαν ελευθερα σκεπτομενος ανθρωπος, κι αραγε ειν'αυτή η μεγαλη μου αμαρτια;

Πού να πηδιομουν ο ιδιος κιολας, και να πηδιομουν και μπροστα στην καμερα, πραγμα που τосοι ανδρες και τосες γυναικες (εκατομυρια) το κανουν.

Και τι εγινε στο κατω-κατω; Φτωχυναν (ή χαλασαν) μηπως τον κοσμο οι τосες σκηνες ερωτα που προβαλλονται ανα τον κοσμον ή μηπως τον πλουτισαν;

Μα, φτωχαινουν οι ερωτικες εικονες ένα «κατ'εξοχην ερωτικο ον», ένα ον διψασμενο διαρκως για καινουριες εικονες, για καινουριους ηχους και για καινουρια βιωματα;

Για ονομα τού Θεου! Ζουμε στην (ευλογημενη απ'αυτή την αποψη) εποχη οπου εχουμε στην, εικονικη τουλαχιστον, διαθεση μας ολου του κοσμου τα σωματα για να τα δουμε και να τα καμαρωσουμε. Ομορφα, νεανικα σωματα και ομορφα και νεανικα κωλαρακια σε ερωτικη εξαψη και παροξυσμο. Τосα πολλα που δεν προφταινουμε να δουμε ουτε ένα ελαχιστο ποσοστο τους.

Γ'αυτά κι αν αξιζει να ζητωκραυγασει κανεις, γ'αυτά κι αν αξιζει να υμνησει τον Θεο και τον Κυριο και να υψωσει χιλιαδες και εκατομυρια Ωσαννα και Αλληλουια στους ουρανους. Γ'αυτά κι αν αξιζει να ζητησουμε μακροζωια και μακροημερευση και γ'αυτά κι αν αξιζει να ζητησουμε την αθανασια: για να εχουμε μερες και νυχτες ατελευτητες για να τα βλεπουμε, αν όχι τιποτ'άλλο, και να ευφραινεται η ψυχη μας.

Τι σκεφτομαι γ'αυτά όταν τα βλεπω; Σκεφτομαι οπως ακριβως όταν ακουω ωραια τραγουδια: πως ειμαι πλουσιος, πολύ, απεραντα πλουσιος. Εκατομυριουχος και δισεκατομυριουχος. Ανα πασαν στιγμην μπορω να εχω μπροστα στα ματια μου εικονες που υπηρξαν για χιλιαδες χρονια για γενεες και γενεες ανθρωπων, κρυφες, απροσιτες και απαγορευμενες. Απ'αυτή την αποψη το προνομιο που εχω σαν ενας συγχρονος ανθρωπος είναι, στην κυριολεξια, ανεκτιμητο.

Βεβαιως είναι γνωστο πως οι εικονες από μονες τους δεν μας φτανουν, οσο ωραιες και ναναι αυτές (τιποτα δεν μπορεί να συγκριθει με την αυρα που εκπεμπει ένα ζωντανο σωμα όταν το βλέπεις και σε βλέπει κι όταν το αγγίζεις και σε αγγίζει) αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορια.

Κι όμως είναι πολλές οι γυναικες που θα ορκιζονταν, και θα εσχίζαν πανω σ'αυτό και τα ματια τους (ερχονται στον νου μου καπιες, μεγαλες μαλιστα, μεγαλες και τρανες), πως θα προτιμουσαν να μαρτυρησουν παρα να πηδηχτουν από τον κωλο.

Ξερεις όμως τι θα ελεγα σ'αυτές; Θα τους ελεγα πως δεν είναι μακρια η μερα οπου δεν θα μπορούσαν να κανουν και διαφορετικα καθως δεν θα ειχαν και τιποτ' άλλο να δωσουν.

Με προβληματιζε και με προβληματιζει, ξερεις, το πώς θα είναι τα ανθρωπινα σωματα μετα την ανασταση τους. Ξερεις ότι πιστευω στον Θεο, στην Νεα Γη και στην ανασταση (και σε διαφορα αλλά σχετικα) αλλά από την άλλη θελω να πιστευω πως ειμαι ενας πρακτικος ανθρωπος, ενας ανθρωπος που πατα γερα στην γη και που βλέπει τα παντα με την ματια ενός μαθηματικου.

Αν λοιπον, σκεφτομαι, αναστηθουν όλα αυτά τα δισεκατομυρια των ανθρωπων (αλλά και των ζωνων, κατά πασα πιθανοτητα) που ηρθαν και εξησαν ως τωρα στην γη και προστεθουν σ'αυτά τα δισεκατομυρια των ανθρωπων που ζουν τωρα (μιλαω για έναν πληθυσμο 57.600.000.000 ανθρωπινων ψυχων, συν τα ζωα (από μια εποχη, μάλλον, και μετα. Δεν πιστευω και στην ανασταση των δεινοσαυρων) και καταπλημυρισουν την γη (εστω και σαν Νεα Γη, με 10πλασιο ή 20πλασιο ,ισως, ευφορο εδαφος προς καλλιεργεια και παραγωγη), τοτε πού θα χωρεσουν τα επιπλεον δισεκατομυρια τών ανθρωπων -και ζώνων- που θα ερχονται στην ζωη εάν συνεχιστει και στην Νεα Γη η γνωστη σε ολους μας αναπαραγωγικη διαδικασια μεσω τής ερωτικης επαφης τών αρσενικων με τα θηλυκα οντα;

Αναμφιβολα θα υπηρχε τοτε προβλημα, και σοβαρο προβλημα νομιζω, οπότε σ'αυτή την περιπτωση η προταση μου για το να επιλεγει μια γυναικα τούς πιο ωραιους, υγιεις και ικανους ανδρες για να κανει παιδια ενώ θαταν καλη για την παλια Γη, όμως για την καινουρια θα ηταν μάλλον εντελως αχρηστη. Μικρο το προβλημα. Ας ερχονταν ξανα οι ανθρωποι που πεθαναν στην Γη με καινουρια σωματα, ωραιο και ερωτικα, κι ας πηγαινε η προταση μου στα σκουπιδια κι ας χανοταν κι αυτή μαζί με την παλια Γη. Ταχα δεν μπορεί να αναιρεθει κατι που ειπαμε και προτιναμε καποτε εάν τα δεδομενα αλλάξουν; Ασφαλως και μπορεί.

Τι θα γινει λοιπον; Είναι απλο. Μάλλον δεν θα ερχονται καινουριοι ανθρωποι στον κοσμο. Το γυναικειο, κι όχι μονο, αναπαραγωγικο συστημα δεν θα λειτουργει. Η αποστολη του θα εχει πλεον τελιωσει με το τελος τής παλιας Γης.

Θα υπαρχει όμως αλλά απλα θα είναι ανενεργο παραγωγικα ή μηπως θα καταργηθει εντελως;

Είναι κι αυτό κατι που βασανιζει το μυαλο μου ακομα. Ειχα υποψιν καπιους αρχαιοελληνικους μυθους και καπια Εβραϊκα κειμενα που μιλουν για γενη ερμαφροδιτων ανθρωπων που υπηρξαν ή θα υπαρξουν στην Γη, αλλά δεν τα επαιρνα και πολύ στα σοβαρα ωσου εκοψα, ας πουμε, μεσα.

Τι θα γινει με τα σωματα μας τελικα; Μ'αυτά που υπαρχουν και με κεινα που δεν υπαρχουν πλεον, και μ'αυτά που ζουν και με κεινα που δεν ζουν πλεον;

Θυμαμαι μια παλια δηλωση μου: πως η καινουρια επανασταση θα γινει εναντια σ'αυτή την ταξη πραγματων που σε υποχρεωνει να εισαι μονο ανδρας ή μονο γυναικα. Στο ιδανικο

συστημα, ελεγα, θα επρεπε να εχουμε την δυνατοτητα να μετεχουμε και στα δύο φυλα, και στο αρσενικο και στο θηλυκο.

Υπηρξε μια εποχη οπου πιστευα πως τα σωματα μας στην Νεα Γη θα μας παρειχαν την δυνατοτητα να αλλαζουμε φυλο αναλογα με τις, ερωτικες κατά βασιν, αναγκες τής στιγμης.

Ωσπου ανακαλυψα τα ...ladyboys (κατι θα εχεις κι εσυ υποψιν). Πριν τρια-τεσσερα χρονια αγνοουσα σχεδον την υπαρξη τους. Κατι ειχα υποψιν αλλα το θεωρουσα ως μεμονωμενο και αμελητεο ωσπου καταλαβα, χαρις, βεβαιως, στο διαδικτυο, πως το θεμα εχει παρει σε καπιες χωρες διαστασεις επιδημιας.

Το δηλωσα ηδη κι αυτό, και δεν το παιρνω πισω: πως αν καπιοι σημερα στον κοσμο κανουν επανασταση, αυτοι είναι τα ladyboys.

Αυτά λοιπον τα ladyboys πιστευω ότι μας δινουν μια εικονα για το μελλον των σωματων μας. Τετια πιστευω πως θα είναι τα καινουρια μας σωματα.

Σωματα χωρις εγκυμοσυνες και φουσκωμενες κοιλιες, χωρις εμμηνες ρησεις ή εμμηνοπαυσεις, χωρις τοκετους, καισαρικες τομες και όλα τα συναφη.

Θα εχουν ολοι το πεος τους, και θα τοχουν μεγαλο βεβαιως (όπως εκεινα στα animation, και με αντοχες βεβαιως, μεγαλες αντοχες), και ολοι τον κωλο τους.

Ως προς αυτό θα είναι ολοι ισοι και ισοτιμοι απεναντι στον Θεο και στην Δημιουργια. Ολοι θα είναι ενεργοι και ποθητοι και σαν ανδρες και σαν γυναικες. Ολοι θα γαμουν και ολοι θα γαμιουνται χωρις επιφυλαξεις και παρεξηγησεις, και ολοι θα είναι ευχαριστημενοι γι'αυτό.

Προσωπικα το δηλωνω χωρις δισταγμο: I love ladyboys, αρκει, βεβαιως, να είναι επιτυχημενη η μεταμορφωση, και θα μπορούσα να το γραψω και στο αυτοκινητο μου ακομα.

Το κυριοτερο είναι να διαθετουν μια στοιχειωδη γυναικεια ομορφια και ελκυστικοτητα και να θετουν στην διαθεση μας αυτό ακριβως που από ανατομικη αποψη ταιριαζει απολυτα με το εργαλειο μας και που είναι ασφαλως το καλυτερο και περισσοτερο που μπορει να ποθησει ενας ανδρας.

Δες λοιπον, δες και θαυμασε τό τι αποκαλυπτει σημερα ο κοσμος. Κι όμως να που σ'αυτή την χωρα φιμωνεται και εκμηδενιζεται ενας ανθρωπος επειδη τολμησε να πει την αποψη του πανω σε ένα θεμα το οποιο ολοι θεωρουν απαγορευμενο. Δυστυχως αυτός ο τοπος που επρεπε να σφυζει από ζωη και από ερωτα κατανησε ένας στεγνος και ερημος ερωτικα τοπος και την ευθυνη γι'αυτό την εχετε ολοι οσοι εχετε το προνομιο να εχετε εξουσια.

Καποτε, θα ξερεις, εγραφα στον Δημητρη τον Χριστοφια ετσι όπως γραφω τωρα σε σενα, αλλα και στον Νικο τον Κατσοουριδη. Ας πουμε πως ένα φλερτ με το ΑΚΕΛ το εχω από παλια. Αποτελεσμα όμως; Μηδεν. Σαν πρωτη σκεψη μπορει να με βρισκουν καλο για τα σχεδια τους. Ειμαι αγωνιστης, πεισματαρης και ιδεολογικα πιο αριστερος από εκεινους τούς ιδιους. Δεν θα μπορούσαν να βρουν πιο αδιστακτο εκτελεστη για τις ιδεολογικες φιλοδοξιες τους, αρκει βεβαιως να του εδιναν μια στοιχειωδη στηριξη.

Υστερα όμως ερχονταν οι δευτερες σκεψεις, και μετα τις δευτερες οι τριτες, οι τεταρτες μετα και παει λεγοντας.

Σου λεω: αυτά που μου εκανες εσυ τωρα μου τακανε και ο Χριστοφιας πριν 15 και 20 χρονια. Ειχες την ευκαιρια, όπως την ειχε και κεινος, να υποστηριξεις έναν όχι απλα προοδευτικο (ο καθενας μπορει να αυτοαποκαλειται προοδευτικος.Ειναι όμως;) υποψηφιο

αλλά έναν, με την σημασία τής λέξης, πρωτοπορο και ζωντανό, ολοζωντανό, υποψηφίο, κι όμως δεν το κανείς.

Φοβήθηκες, όπως κι εκείνος, τις κακές γλωσσές. Φοβήθηκες πως οι κουβέντες μου για το σεξ θα σε εβαζαν σε δύσκολη θέση και γι' αυτό προτιμήσες κι εσύ να με αρνηθείς. Και γιατί παρακαλώ; Το σεξ είναι μήπως εκτός της αρμοδιότητος τού πολιτικού άνδρα; Και γιατί;

Εγώ πιστεύω το αντίθετο, και το δηλώσα: ο (ολοκληρωμένος πάντα) πολιτικός οφείλει να αναφερθεί σε κάθε θέμα που ενδιαφέρει τον πολίτη, και το σεξ είναι, και πάντα θα είναι, αναμφίβολα ένα κεφαλαιώδες θέμα, πιο κεφαλαιώδες και από αυτήν αυτήν την ...ακρίβεια.

Όταν μαάλιστα το θέμα παρουσιάζει και στρεβλώσεις, ε τότε είναι μάλλον αχρηστος σαν πολιτικός αν δεν μιλήσει γι' αυτό κι αν δεν ξεκαθαρίσει καπια πράγματα γυρω απ' αυτό.

Και στο κατω-κατω δεν έκανα και τιποτ' άλλο από το να πω τις αποψεις μου. Από πράξεις: λιγα πράγματα, τόσο λιγα που θα μπορούσε καπιος να με χαρακτηρίσει σαν έναν, σε γενικές γραμμές, συντηρητικό ερωτικό άνθρωπο. Δεν πηγα ποτε με άνδρα, κι ουτε πηγε άνδρας με μενα.

Κι όμως υπάρχουν άνδρες και άνδρες, μεγάλοι ποιητες και συγγραφεις, που διδασκονται ακομα και στα σχολεια, εστω και αν υπηρξαν δηλωμενοι και γνωστοι ομοφυλοφιλοι.

Πρωτος και καλύτερος ο Καβαφης. Ο Σεφερης μετα, ο Ριτσος, ο Ελυτης, και από μουσικους ο Χατζιδακης, ο Θοδωρακης και τοσοι αλλοι επωνυμοι ανθρωποι τής τεχνης και των γραμματων.

Τους κατακρινει κανεις για τις σεξουαλικες τους επιλογες; Όχι βεβαια, και καλα κανουν. Ειπαμε: ετερον εκατερον.

Κι όμως εγω δεν μπορω να γινω προεδρος γιατι εξεφρασα απλα την θεση ότι ο κωλος μπορει να χρησιμοποιειται και σαν ερωτικό εργαλειο.

Και καλα. Εσεις με το να ψηφιζετε υπερ τής ελευθεριας να εχει ο καθενας τον σεξουαλικο προσανατολισμο που επιθυμει, υποστηριζετε κατι άλλο; Πιό είναι λοιπον το προβλημα;

Το ότι μήπως εγραψα και επιχειρηματολογησα γι' αυτό; Κι αυτό είναι εναντιον μου; Γιατι δεν το βλέπεις όμως κι αυτό σαν έναν επιπλεον λογο για να δεις ποσο προσοδευτικός, ποσο πρωτοπορος και ποσο θαρραλεος ειμαι;

Φαντασου μονο έναν απ' αυτους τους μεγαλους ποιητες να εγραφε τα καθεκαστα μιας ερωτικης επαφης του. Ολες τις λεπτομερειες, ολες τις εικονες και ολες τις οσμες. Δεν το τολμησε κανεις τους αλλα το τι εκαναν στα κρεβατια τους, ο καθενας μπορει να το φαντασει.

Μαάλιστα υπάρχουν και χωρες οπου ο πρωθυπουργος ή ο προεδρος τους είναι παντρεμενος με άνδρα. Υπαρχει προβλημα στο να διακυβερνησει την χωρα του εξ αιτιας αυτου;

Δεν το νομιζω. Άλλο, ειπαμε, το ένα και άλλο το άλλο. Σωστα, ναι, αλλα αυτό συμβαινει αλλου, σε άλλες χωρες, και όχι εδώ, στην Κυπρο. Συμβαινει σε ερωτικά φιλελευθερες και τολμηρες χωρες, κι όχι εδώ, σε καταπιεσμενη και τρομοκρατημενη ερωτικά χωρα.

Και μπορει εδώ οι βουλευτες και οι βουλευτινες μας να ψηφιζουν αυτόν ή εκείνον τον νομο για να συμβαδίζει η νομοθεσια μας με την Ευρωπαϊκή νομοθεσια, όμως το γεγονός είναι πως

η κοινωνία είναι ήδη εμποτισμένη με τις αντιλήψεις που επέβαλε η παλιά νομοθεσία, κι αυτές οι αντιλήψεις δυσκολεύονται να μεταβληθούν.

Εκείνοι που θα επιχειρήσουν να μιλήσουν ανοιχτά και ελεύθερα για το θέμα θα διωχθούν και θα απομονωθούν. Οι κουτσομπολίδες και οι υποκριτές κερδίζουν και δεν θα χάσουν σε κανέναν που θα κάνει το λάθος να το τολμήσει.

Η τακτική τους είναι γενικά γνωστή: όταν θέλουν να βγάλουν από την μέση κάποιον τον οποίον θεωρούν επικίνδυνο για τις αξίες και τα συμφέροντά τους ψαχνούν στο παρελθόν του για να βρουν κάπιο (σεξουαλικό κατά κύριο λόγο) αμαρτημά του και να το διαδώσουν, κι έτσι ασφαλώς το ίδιο επεχείρησαν να κάνουν και με μένα, μόνο που δεν πέτυχαν τον σκοπό τους.

Το κύριο, κι ίσως το μόνο, αμαρτημά μου εμένα είναι που έχω το θάρρος να υπερασπιστώ την άποψή μου και να πολεμήσω για ένα οράμα που ξεπερνά κατά πολύ τα οράματα των συμπατριωτών μου, σ' οποιονδήποτε ιδεολογικό χώρο κι αν ανήκουν.

Είμαι που είμαι μόνος και κομματικά ανεξάρτητος, ελεύθερος, ειλικρινής και καθαρός. Που είμαι φτωχός, ανίσχυρος, αστήριχτος, ανυπερασπίσιμος και ακάλυπτος από ανθρώπους και από θεσμούς.

Ερχομάστε δηλαδή και πάλι εκεί απ' όπου ξεκινήσαμε.

Με ρώτησε, που λες, πριν λίγες μέρες ένας άνθρωπος τού κομματός σου: δεν κουραστήκες;

Ένας Θεός ξέρει το ποσό κουραστήκα. Κουραστήκα να παλεύω μόνος, κουραστήκα να κουβαλώ μόνος στους ώμους το οράμα μου αλλά πιο πολύ κουραστήκα από την ψευτιά, την δειλία και την υποκρισία σας. Κουραστήκα να είμαι το θύμα αναξίων ανθρώπων και αναξίων καθεστώτων.

Ότι ήταν δυνατόν να κάνω το έκανα. Προσπάθησα με τόσους ανθρώπους αλλά τίποτα δεν βγήκε, και τώρα νά που προσπαθώ με σένα.

Προφανώς δεν αρκέσε το μήνυμά που σου έστειλα με τον Μανώλη, πως ήθελα δηλαδή την υποστήριξη σου για τις προεδρικές εκλογές. Κι όχι γιατί δεν κουραστήκα. Αντιθέτως: κουραστήκα πολύ αλλά ας πούμε πως η επιθυμία μου να μην δω κι άλλους κοντοφθαλμούς ανθρώπους να κυβερνάνε την χώρα μου ξεπερνούσε την κουράση μου και μου έδινε ένα κίνητρο για να προσπαθήσω ξανά.

Βλέπεις σού έστειλα μόνο ένα μήνυμά γιατί δεν ήθελα να σε κουράσω να διαβάσεις μίαν επιστολή αλλά ούτε κι εγώ ήθελα να κουραστώ για να την γράψω. Έχω άλλωστε σαν γεωργός τόσες δουλιές να κάνω και το να κάτσω να γράψω ένα εκτενές (γιατί τέτοιο φανταζόμουν ότι θα ήταν) κείμενο το ευρίσκα βαρύ. Αλλωστε τις θέσεις (και την δύναμή μου) τις ξέρεις καλά και δεν χρειαζόνταν και πολλά για να σου τις θυμίσω.

Κι όμως νά που δεν κατάφερα τελικά να το αποφύγω, όσο κι αν το ήθελα. Όπως λούπτον ήρθαν οι αποφάσεις σου, ήρθαν και οι σκέψεις, οι σημειώσεις και η ... επιστολή μου.

Σε τι θα ωφελήσει όμως κι αυτή τώρα αφού η απόφασή σου είναι ήδη παρμένη;

Τι να σου πω; Είναι κρίμα, πολύ κρίμα. Να σου δίνω τείτια ευκαιρία και τείτια μπαλάνια (έτοιμο, λεω, γκολ, και δεν λεω τίποτα) κι εσύ να σου τα ρίξεις στον βρόντο! Πολύ κρίμα.

Σου δώσα την ευκαιρία να δώσεις Ειδηση και Ελπίδα στον κόσμο. Αντ' αυτού επέλεξες να με αγνοήσεις και να με κρατήσεις για άλλα ποσα, δεν ξέρω, χρόνια στην αφάνεια και στην απραξία.

Σου το λέω όμως και γράψε το: αυτό δεν θα παει για πολύ. Να: να περασουν κι αυτές οι εκλογες και θα μπορούσα να σου το πω: ο Θεος (και η Νέα Γη) είναι πιο κοντα από τις επομενες εκλογες, και τότε ασφαλως αλλοι θα κανουν το κουμαντο.

Ειτε με υποστηριζες ειτε δεν με υποστηριζες κι ειτε εβγαίνα ειτε δεν εβγαίνα προεδρος δεν θακανε και μεγαλη διαφορα.

Το γιατι λοιπον ασχολουμαι με σενα και με το κομμα σου μπορει να εξηγηθει πολύ καλα μ' αυτό: ο Θεος μού εδωσε αυτή την εντολη: θα δρασεις ετσι σαν να μην υπαρχω και σαν να μην σκοπευω να κανω εγω τιποτα γι' αυτό τον κόσμο.

Αν το καλοσκεφτεις δηλαδη δεν θα δυσκολευτεις και πολύ να καταλαβεις πως στην ουσια σε δοκιμασια σε βάζω, και σε κριση. Κι εχω καθηκον να το κανω γιατι ζω και αισθανομαι κι εγω ανθρωπος σαν ολους τούς αλλους ανεξαρτητα από το πιος πιστευω ότι ειμαι και ανεξαρτητα από το γεγονος πως ξερω πως συντομα θα γινει αυτό κι εκεινο και πως τότε εγω θα εχω τον ρολο που μου αξίζει αναμεσα στους ανθρωπους.

Ως τότε όμως οφειλω να συνδιαλλαγω και να συνεργαστω με τους ανθρωπους, εάν και εφοσον βεβαιως δεχτουν την συνεργασια μου.

Μ' αυτά ακριβως, θα καταλαβαινεις, τα δεδομενα είναι που απευθυνομαι σε σενα. Γνωστο το θεμα, και βαρετο, με την τωση στασιμωτητα γυρω απ' αυτό. Σωστος βαλτος.

Αν γινωταν όμως και ενωναμε τις δυναμεις μας και το ξεβαλτωναμε λιγο θα καναμε ασχημα; Αν, αραγε, εβαζα εγω ξανα το οραμα και την θεληση μου (οσο τραυματισμενη και ναναι αυτή κι όσο ταλαιπωρημενη, βασανισμενη και τσακισμενη) και εσεις τα μεσα και τους μηχανισμους και -κυριως- την καλυψη τής υποψηφιοτητας μου στις καλτες και πετυχαιναμε την εκλογη μου, αραγε αυτό θα ηταν για το καλο ή για το κακο αυτου τοπου, κι ισως ολου του κοσμου;

Το ερωτημα παραμενει ακομα δηλαδη: το οραμα μου ηρθε για το καλο ή για το κακο αυτου τού κοσμου; Το εμπνευστηκα και το δημιουργησα για το καλο ή για το κακο του;

Τι νομιζεις; Κανατε ολοι καλα που το σταματησατε ως τωρα τωσες φορες, κι εγω εκανα κακα που το προτινα στους ανθρωπους;

Αν κρινεις πως δεν κανατε καλα και πως ισως να μην είναι κι εντελως αργα για να κριθει και να δοκιμασθει ξανα, τότε ιδου η ευκαιρια.

Τι σε κανει να δισταζεις; Οι θεσεις μου για το σεξ; Πάλι αυτό; Παντα αυτό; Εδώ θα μεινουμε;

Αραγε δεν βρεθηκε αναμεσα σας καπιος ή καπια (μια Ελενη ας πουμε) και να σας πει(;): «την αληθια λεει ο ανθρωπος, ή, εστω: λεει την αποψη του. Διαχωριστε εσεις την δικη σας αν θελετε. Δεν είναι σωστο να απορριψουμε έναν υποψηφιο που μας κανει κατά 99% επειδη εχει μια αποψη πανω σ' ένα θεμα στο οποιο ενδεχομενωσ καπιοι από μας διαφωνουν. Εχει πρωτοποριακα σχεδια πολεων, είναι αριστερος όπως ειμαστε κι εμεις-και παραπανω μαλιστα- και είναι (πες τα, πες τα) λεβεντης. Ας αφησουμε τον κόσμο να τον κρινει εκεινος, που τοκανε ηδη. Είναι γνωστες οι αποψεις του. Και στο κατω κατω δεν νομιζω πως θα ανεβει

και στα κρεβατια μας να μας επιβαλει τι θα κανουμε. Είναι δικη μας υποθεση το πού θα βαλουμε το εργαλειο τού ανθρωπου μας και δεν υπαρχει αναγκη να το ξερει κανενας».

Ελα όμως. Πιος ακουει την λογικη και την μετριοπαθεια όταν το σεξ βγαινει σε δημοσιο διαλογο; Ο καθενας που θα παρει τον λογο θα νομιζει ότι με το να δωσει την εντυπω ση ότι είναι αγιοτερος τών αγιων είναι για το καλο του, κι ας ξερει ότι ολοι σ' αυτό το ζητημα κάθε άλλο παρα αγιοι θα αποδειχτουν αρκει, βεβαιως, να είναι σιγουροι πως δεν θα διαρρευσει σε αδιακριτα ματια ή αυτια. Θα μαθουμε τωρα τούς ανθρωπους;

Εν τελει ομως το θεμα είναι οι ερωτικες μου αποψεις και η απειλη που αντιπροσωπευω για τους παραδοσιακους θεσμους και όχι η απειλη που θα αντιπροσωπευα σαν προεδρος για τα οικονομικα προνομια τών πλουσιων; Μηπως τελικα οι ερωτικες μου αποψεις δεν είναι παρα το προσχημα;

Αν, αν λεω -λεω ένα παραδειγμα- ζητουσες από τον Νικολα Παπαδοπουλο να συνεργαστειτε για την εκλογη μου, τοτε το πιθανοτερο είναι πως θα σου ελεγε: καλα, θελεις να ριξουμε το επιτεδο τής πολιτικης στο επιτεδο τού κωλου;

Ισως σε ρωτησει μαλιστα και εμφαντικα αν εισαι στα καλα σου. Σε δυσκολη θεση θα σ'εβαζε.

Μην αμφιβαλλεις πως θα υπαρξουν ανθρωποι και ανθρωποι που θα επιχειρησουν να αναδειξουν και να μεγαλοποιησουν το ζητημα και θα το παιρνουν και θα το φερνουν από το ένα πλατω στο άλλο πλατω για να βλαιψουν και σενα και μενα αλλα τελικα θα φερουν το αντιθετο αποτελεσμα. Αν γλυτωσουν το γαμησι στο πλατω θανατι τυχεροι, όμως το λαδι στον κωλο δεν βλεπω να το γλυτωνουν με τιποτα, κι ουτε καν το λεμονι.

Τι νομιζεις; Αυτό θα σου πει ο Νικολας, και ο κάθε Νικολας. Δεν θα σου πει: καλα, κι αν αυτος γινει προεδρος και αλλαξει το Συνταγμα και εγκαθιδρυσει ένα κουμμουνιστικο καθεστωσ και βαλει χερι πανω στα λεφτα μας, εμεις τι θα κανουμε; Θα παιζουμε πιπιριλια;

Αυτος είναι Στεφανε ο πρωτος φοβος ολων των Παπαδοπουλων, κι ας λενε ότι άλλο θελουν. Για τις εντυπωσεις είναι που τα λενε.

Αν το καλοσκεφτεις δηλαδη δεν θα δυσκολευτεις να καταλαβεις ότι με το να αρνεισαι να στηριξεις την υποψηφιοτητα μου, στην ουσια τούς παρεχεις καλυψη ώστε να παραμεινουν καπιοι πλουσιοι (και να γινονται ακομα πιο πλουσιοι, ξερεις) και καπιοι αλλοι φτωχοι, και να γινονται ακομα πιο φτωχοι (ξερεις πώς λειτουργει το συστημα).

Αυτό είναι όμως που θελεις σαν ηγετης ενός, κατά υποθεσιν τουλαχιστον, αριστερου κομματος; Αν ναι, τοτε καλως, ενταξει, δικη σου η αποφαση. Δεν μου πεφτει λογος.

Αν όχι όμως, τοτε είναι κριμα, πολύ κριμα, να καταποντιζεις εσυ ο ιδιος με την δειλια σου το ωραιοτερο Οραμα για μερικες κωλοτριχες, που δεν είναι καν δικες σου.

Τοκανε κι ο Χριστοφιας (δεν εισαι δα κι ο πρωτος. Για κωλοτριχες με πουλησε κι εκεινος), τοκανε και ο Κυπριανου (αυτου ουτε που διανοηθηκα να του απευθυνω εστω και μια λεξη. Τα μουτρα του από μονα τους ηταν αρκετα ξεκαθαρα για το τι ανταποκριση θα ειχα), και τωρα ηταν η σειρα σου.

Ηδη την αποφαση σου την πηρες και την ανακοινωσες. Απομενει η αποφαση τού Παγκυπριου Συνεδριου; Και καλα. Δεν ξερω τωρα πιος θα αντιταχθει στην αποφαση τού Γενικου Γραμματεα και του Πολιτικου Γραφειου. Τυπικες διαδικασιες. Η υποταγη και η

δουλοπρεπεια απεναντι στην κομματικη ιεραρχια είναι το μονο σκαλι ανοδου για ένα κομμα σαν το ΑΚΕΛ, και η ανοδος ασφαλως είναι η εγνια ολων. Δεν το ξερουμε;

Η μονη περιπτωση να υπαρξει αντιδραση (κι οση υπαρξει) είναι αν την κατευθυνεις εσυ ειτε για να αιτιολογησεις την αλλαγη μιας αποφασης σου ειτε για να δωσεις στους αδαις την εντυπωση πως στο κομμα λειτουργει η δημοκρατια, πως ακουγονται και δευτερες αποψεις και όλα τα αναλογα σαχλα.

Μεταξυ μας όμως τωρα; Δεν θεωρω πως η αποφαση σας θαναι και τελεσιδικη, εστω και αν επικυρωθει επισημως στο Συνεδριο τής 5^{ης} Ιουνιου. Θα προσπαθησω μεν να εχεις αυτή την επιστολη ως τοτε, αλλα μην νομιζεις πως σκοτιζομαι και πολύ γι'αυτό. Εχουμε, ξερεις, κι αλλα πραγματα να κανουμε. Ναι μεν θ'αφησουμε γι'αργότερα τις δουλιες μας (ξεχορτισματα, ξεκοπρισματα και τετια), όχι όμως και το φαϊ μας ή την ασκηση μας, τα τρεξιματα δηλαδη, τα περπατηματα και τα κολυμπια μας. Όλα κι όλα. Δεν σκοπευω να σαπισω στην καρεκλα για το χατιρι σου.

Γιατι, ελεγα, και αν ακομα επικυρωθει η εισηγηση σου για τον Αντρεα Μαυρογιαννη και αν στην συνεχεια οι δημοσκοπησεις δεν βλεπεις να τον ευνοουν, τοτε κατι μπορεις να σκαρφιστεις (λογους υγιας παραδειγματος χαριν, οικογενειακους και τετια. Τα ξερεις.) και να παιξεις μετα το καταλληλο θεατρο για να δικαιολογησεις την αναιρεση τής υποστηριξης σου στον Αντρεα και την υποστηριξη σου στο εξης σε μενα, ας πουμε, ή σε καπιον αλλον προοδευτικότερο, φιλολαϊκότερο και εκλεξιμότερο. Καπιους τραμπουκους θα εβαζες να κανουν την «βρωμικη» δουλια. Εσυ: λαδι, παπαδια. Το κολπο το ξερεις.

Ο Κρονιν το ελεγε αυτό(;): όταν ξερεις το τι θελεις να κανεις, δεν είναι δυσκολο να βρεις μετα τό πώς θα το κανεις.

Αλλιως το ελεγε μαλλον: η γνωση τού τι θελεις να πετυχεις θα σου υπαγορευσει και το πώς θα το πετυχεις. Κατι τετιο.

Τωρα να με κανεις να πιστεψω πως ο Αντρεας είναι ο καλυτερος και εκλεξιμότερος υποψηφιος που θα μπορούσες να εχεις, δεν μπορεις. Καλυτερος και εκλεξιμότερος από τον Αχιλλεα Δημητριαδη μπορει, όχι όμως και από τον Ουτοπο.

Ξερω τον Αντρεα, και με ξερει και κεινος, και του οφειλω μαλιστα και μια υποχρεωση, αλλα αυτό είναι άλλο θεμα. Καλος ο Αντρεας, αγαθος, καλοπροαιρετος και αξιοπρεπης ανθρωπος αλλα δεν νομιζω να είναι καλος για προεδρος.

Γι'αυτή την θεση χρειαζεται -κι ιδιαιτερα τωρα- ένα λιονταρι, κι ο Αντρεας δεν είναι. Η Κυπρος αλλωστε εχει τον προεδρο της, κι αυτος δεν είναι ο Αναστασιαδης. Για τον λαο τής Κυπρου **ενας** είναι ο προεδρος, και το ξερεις.

Ησουν νεαροτερος τοτε, εβλεπες αυτά που μου εκαναν και ισως -πιος ξερει;- μεσα σου να διαμαρτυροσουν γι'αυτά κι ισως ορκιζοσουν πως αν ειχες εσυ καποτε την ευκαιρια δεν θα επιτρεπες να γινουν ξανα τετια πραγματα, πως θα με δικαιωνες και τετια.

Την ευκαιρια την ειχες Στεφανε, μονο που δεν με δικαιωσες καθολου. Αντιθετα συνεχιζεις κι εσυ οσα εκαναν και οι προκατοχοι σου.

Ειπα και ξαναειπα: καταλαβαινω την δυσκολια να με υποστηριξεις επισημα αλλα ουτε και ανεπισημα δεν βλεπω να το κανεις. Δεν μου εστειλες κανενα μηνυμα με καπιον ανθρωπο και να μου πεις: ρε γαρε, βαλε υποψηφιοτητα και θα σε καλυψω στις καλπες. Αυτή την φορα δεν θα επιτρεψω εγω, ο Στεφανος Στεφανου, να σου κλεψουν εστω και μια ψηφο.

Ονειρα θερινής νυκτος. Τιποτα δεν εκανες. Και με δοκτορατα παρανοιας και ψυχικης διαταραχης στην διαθεση μου πώς θα τολμησω να ειμαι υποψηφιος; Εδώ αζας ημουν και με καθαιρεσαν (όλα παρανομα και παρατυπα μεν αλλα πού θα βρεις το δικιο σου σ'αυτό τον κοσμο; Τους κινω βεβαια αγωγη αλλα περασαν από τοτε εξι χρονια και δεν αρχισε καν η δικη) και θα παω τωρα να γινω προεδρος; Με τι προσοντα και με τι κουραγιο;

Αν, αν όμως ειχα την υποστηριξη σου τα πραγματα θα μπορούσαν να είναι διαφορετικα και ισως και να γιανισκα τοτε. Το ειχα πει καποτε και στον Σιζοπουλο: πως αν δεν βαλουμε μεσο δεν υπαρχει περιπτωση να γιανουμε ποτε, εστω και αν θεωρω πως ειμαι, ψυχη τε και σωματι, ο υγιεστερος ανθρωπος τον πλανητη, για την ηλικια μου τουλαχιστον.

Το τι θεωρω όμως εγω είναι άλλοπραμα, και άλλοπραμα τα επισημα δεδομενα. Αναμφιβολα θα σ'εβαζε σε δυσκολη θεση οποιαδηποτε αποπειρα να με υποστηριξεις, το ειπαμε, όμως εδώ, στα δυσκολα, είναι που θα δοκιμαζοσουν. Γιατι εστω κι αν ειμαι επισημως κηρυγμενος ως ανθρωπος με μη σωας τας φρενας και μου στερουνται τα πολιτικα μου δικαιωματα, όμως το ξερεις πως αδικως συμβαινει αυτό. Κι εστω ακομα κι αν ειμαι ενας ανθρωπος που και στις τρεις φορες που ημουν υποψηφιος προεδρος δεν θα πηρα στα επισημα αποτελεσματα ουτε μία στις χιλιες ψηφους, όμως κι εδώ ξερεις πως αυτό δεν ανταποκρινοταν διολου στα πραγματικα αποτελεσματα.

Γιατι τα πραγματικα αποτελεσματα ηταν αλλα (τα ξερεις κι εσυ και ολοι οσοι ηταν μεσα στο κολπο) και θα τα αναφερω προς υπενθυμισιν: το 2003 πηρα το 73,4% τών ψηφων. Αναδειχθηκε προεδρος ο Τασος Παπαδοπουλος εχοντας παρει μονο το 14%.

Το 2008 πηρα το 72,8%. Αναδειχθηκε προεδρος ο Δημητρης Χριστοφιας εχοντας παρει μονο το 9%, και, τελος, το 2013 πηρα το 73,8%. Αναδειχθηκε προεδρος ο Νικος Αναστασιαδης εχοντας παρει μονο το 11,9%.

Θα βασιζοσουν όμως εσυ σ'αυτά τα αποτελεσματα για να με υποστηριξεις, και όχι στα επισημα; Από που ως που;

Για να το κανες, τοτε θα επρεπε την ιδια ωρα που θα ανακοινωνες την υποστηριξη σου σε μενα να ανακοινωνες και τα πραγματικα αποτελεσματα, αυτά που κρυβετε ολοι επιμελως τοσα χρονια. Θαπρεπε να καταγγελλες όλα οσα οι προκατοχοι σου στο κομμα διαπραξαν εις βαρος μου και εις βαρος τού λαου σε συνεργασια με τους αλλους κομματικους αρχηγους προκειμενου να αλλοιωθουν τα αποτελεσματα και να μην εκλεγω εγω αλλα καπιος άλλος ο οποιος δεν πηρε παρα μονο ένα μικρο ποσοστο από το ποσοστο που πηρα εγω.

Χρειαζοταν όμως δουλια γι'αυτό, χρειαζοταν προετοιμασια, κι εσυ δεν την εκανες. Χρειαζοταν θαρρος, κι εσυ δεν το ειχες. Πιαστηκες απροετοιμαστος γι'αυτό. Πιαστηκες δειλος κι εσυ και ολοι οι συντροφοι σου στο κομμα..

Κι όμως εισαστε τοσο πολλοι! Εισαστε ένα ολοκληρο κομμα, ολοκληρο ΑΚΕΛ. Καλε εγω ειμαι μονος μου και μπορω και το παλευω. Εσεις, τοσοι που ειστε, δεν το μπορειτε;

Και πού να το κανες όμως ε και να με υποστηριξεις; Ως προς αυτό δεν θαπεφτες εξω. Γιατι πραγματικα θα γινοταν αυτό που φοβοσουν (ή ηλιπιζες): θα ανοιγαν οι ασκοι τού Αιολου. Ή, μαλλον, το κουτι τής Πανδωρας, ή και τα δυο μαζί, και το κουτι και οι ασκοι, οι ψυκτες και οι καταψυκτες, οι φουρνοι, τα κρεοπωλεια, τα παντοπωλεια και τα τρελλοκομεια όλα, όλα σου λiew. Όλα θα ανοιγαν.

Πού να βγαينه ενας κομματαρχης σε χωρα τής Ευρωπαϊκης Ενωσης και να καταγγελλε πως τρεις διαδοχικα προεδροι τής Κυπριακης Δημοκρατιας ειχαν εκλεγει κατοπιν νοθειας στην

οποια ειχαν συναινεσει και συνεργησει ολοι ανεξαιρετως οι κομματικοι αρχηγοι και πως τον ανθρωπο που εξελεξε και τις τρεις φορες ο Ελληνοκυπριακος πληθυσμος για προεδρο και ηγητη του τον εχουν βγαλει τρελλο, του στερησαν τα πολιτικα του δικαιωματα και τον εστειλαν (με την συνεργια και των ιδιων των παιδιων του) και στο ψυχιατριο;

Θαταν ένα θεμα που θα τα ειχε όλα: διεφθαρμενους πολιτικους, διεφθαρμενους κρατικους λειτουργους, διεφθαρμενο αστυνομικο σωμα και μυστικες υπηρεσιες, με ψυχιατρους και ψυχιατρια και με θυμα τους έναν ιδεολογο με ένα μεγαλο Οραμα σαν οπλο, με σχεδια για νεες πολεις και για μια Νεα Γη. Όλα θα ταχε, όλα τα στοιχεια για να κανουν ένα θριλλερ.

Θα γινοταν ο χαμος. Ε, και τοτε θα γυριζαμε και ταινιες, κι ισως πουλουσαμε και βιβλια.

Μεγαλο χαμο και μεγαλη αναταραχη θα μπορουσες να φερεις με την αποφαση σου, κι όμως δεν τοκανες. Αρκει να το ηθελες και θα ευρισκες τον τροπο. Στην Βουλη εχετε βημα, και στην Ευρωβουλη επισης. Εχετε δικη σας εφημεριδα και δικο σας τηλεοπτικο και ραδιοφωνικο σταθμο αλλα και τα ποσοστα σας στα κρατικα -και στα ιδιωτικα επισης- μεσα επικοινωνιας. Αρκουσε να εθετες το θεμα ξανα και ξανα και κατι θα καταφερνες.

Μπορουσες να χρησιμοποιησεις τα βηματα και τα μεσα που εχεις σαν κομματικος αρχηγος στην διαθεση σου και να τους ταραξεις. Ουτε μια βδομαδα δεν θα αντεχε ο Αναστασιαδης στην θεση του. Πριν το καταλαβεις καλα-καλα θα διοριζοταν υπηρεσιακος προεδρος και συντομα θαχαμε εκλογες (δεν θα περιμεναμε ως τον Φλεβαρη), αλλα απ'ότι δειχνει το πραγμα σε ενδιαφερει περισσοτερο να δινεις την εντυπωση στους αδαεις πως εισαι κι εσυ και το κομμα σου μια κουππα απαννη, παρα να φυγει ο Αναστασιαδης και να αλλαξει οτιδηποτε..

Θαχανες μηπως απ'αυτή την αναταραχη ή θα κερδιζες; Δεν θα χαιροσουν που θα δικαιωνες έναν ανθρωπο που αγωνιστηκε οσο κανεις και κερδισε ολους τους αγωνες κι όμως δεν του αναγνωριστηκε καμια νικη, παρα μονο ηττες, συνεχεις ηττες, ντροπη και καταφρονια;

Δεν θα χαιροσουν που θα εδινες πισω τα φτερα του σ'έναν ανθρωπο για να πεταξει;

Δεν θα χαιροσουν που θα σπλιζες με δυναμη τον ανθρωπο με το ωραιότερο οραμα που δημιουργησε ποτε κανεις σ'αυτή την Γη;

Αραγε αυτό θα ειχε λιγοτερη σημασια από τις συνεπειες που θα ειχε η καταγγελια σου για την πολιτικη καριερα και το μελλον οσων συνηργησαν σε κεινο το εγκλημα; Αυτό σε απασχολει;

Καλα. Ο Χρουτσιωφ καταγγειλε (ξερεις) τοτε τα εγκληματα τού Σταλιν. Εσυ δεν θα μπορουσες να καταγγειλεις τις παρανομιες τών προκατοχων σου στο κομμα αλλα και ολων των αλλων κομματαρχων;

Εστω για μια νεα αρχη για τον τοπο σου; Για τους συμπατριωτες σου που προδοθηκαν και εξαπατηθηκαν; Για την Κυπρο και για τον κοσμο ολο ισως; Για την αληθια και την δικαιοσυνη;

Νομιζεις πως κανοντας κατι τετιο είναι σαν να προδινεις το ιδιο σου το κομμα αλλα και ολους εκεινους με τους οποιους μοιραζοσασταν τосα χρονια τα λαφυρα και τα κλεμμενα.

Ε, από μια αποψη είναι βεβαιως, αλλα αν το καλοσκεφτεις θα καταλαβεις πως ηταν λαθος αυτό που κανατε, και σοβαρο μαλιστα. Ηταν ένα εγκλημα σε βαρος τής δημοκρατιας και του λαου.

Καπου σε καπια φαση πρεπει να ζυγισεις το πραγμα και να αναρωτηθεις τι πρεπει να κανεις στο εξης; να συνεχισεις τα ιδια λαθη ή να κοιταξεις να τα διορθωσεις και να προχωρησεις στο εξης σαν ενας εντιμος και αξιοπρεπης πολιτικος ανδρας;

Τι να σου πω; Ποσοι και ποσοι ανθρωποι δεν κανουν και δεν ομολογουν σε καπια στιγμη τα λαθη τους; Τι κι αν το κανεις κι εσυ;

Ολοι σχεδον, ακομα και φημισμενοι επιστημονες, κανουν λαθη. Σκεφτομαι καπου-καπου τον Κεπλερ κι εκεινη την αποπειρα του να ερμηνευσει το ηλιακο μας συστημα βαζοντας το ένα γεωμετρικο σχημα μεσα στο άλλο.

Καλη βεβαιως η γεωμετρια και τα γεωμετρικα σχηματα αλλα αυτά δεν ερμηνευουν και δεν λυνουν και τα παντα. Πιθανοτατα αυτος που εφτιαξε το ηλιακο μας συστημα αλλα και τα εκατομυρια και τα δισεκατομυρια αλλα ηλιακα συστηματα και τους γαλαξιες να ειχε και αλλα στον νου του εκτος από την γεωμετρια.

Αραγε όμως το γεγονός ότι επεχειρησε να δώσει μια τοσο αφελη, για τα σημερινα μας δεδομενα, εξηγηση τον εμποδιζει μηπως από του να είναι ενας από τους πρωτοπορους τής επιστημονικης επαναστασης; Όχι δεν τον εμποδιζει.

Ολοι, ειπαμε, εκαναν και κανουν λαθη και ολοι θα μπορούσαν να παραδεχτουν πως βασισαν το ένα σωστο που εκαναν σε μια φωτεινη στιγμη τής ζωης τους στα δεκα, στα εκατο ή στα χιλια λαθη που εκαναν πριν. Με ολους συμβαινει αυτό ξερεις.

Αραγε εσυ θελεις να πιστευεις πως οι αξιωματουχοι του ΑΚΕΛ δεν εκαναν λαθη, εσκεμμενα μαλιστα, σοβαρα και προσχεδιασμενα; Δεν προεβησαν σε παρανομιας και αυθαιρεσιες; Αγιοι ηταν;

Κι εσυ, εσυ δεν εκανες λαθη; Εκανες ασφαλως. Συνηργησες κι εσυ σαν κομματικο στελεχος στις καλπονοθειες που εγιναν εις βαρος μου, εκλειψες ή κλεπταποδεχτηκες χιλιαδες ψηφους που δεν δοθηκαν από τους Κυπριους ψηφοφορους στο κομμα σου και βγαλατε και προεδρο χαρις σ'αυτό κι εσυ διετελεσες και κυβερνητικος του εκπροσωπος. Τα ξεχασες αυτά; Ξεχνιουνται μηπως; Δεν τα ξερεις; Από μενα περιμενεις να τα μαθεις; Εσεις τα κανατε και θελεις να τα μαθεις από μενα;

Είναι γνωστα αυτά κι ολος (ή σχεδον ολος) ο κοσμος τα ξερει. Θελεις όμως (το λεει, θελω να πω, η συνειδηση σου, οση κι αν σου εμεινε) να συνεχισεις να συνεργαζεσαι με αλλα (κι ιδεολογικα εχθρικα προς το κομμα σου) κομματα για να στερειτε από τον λαο εκεινον που εξελεξε τρεις φορες ως τωρα για να είναι προεδρος και ηγετης του και που θα τον εκλεξει και για τεταρτη και για πεμπτη εάν θα είναι και παλι υποψηφιος;

Αυτό όμως είναι λαθος, ή δεν το νομιζεις; Είναι πολιτικο και κοινωνικο εγκλημα. Δεν το καταλαβαινεις; Τι παιδεια εχεις δεχτει για να μην αναγνωριζεις πως είναι αδικο, αναντρο, αντιδημοκρατικο και παρανομο;

Καλα, λυκαινα σε βυζαξε; Λυκοι σε αναθρεψαν και λυκοι σε σπουδασαν; Λυκοι αναθρεψαν και διαπαιδαγωγησαν και τον Αναστασιαδη, τον Παπαδοπουλο και τον Αβερωφ;

Ποτε επιτελους θα παραδεχθειτε πως κανατε λαθη, σοβαρα λαθη, για να παμε παρακατω; Δεν βλεπω κανεναν να κανει τυποτα γ'αυτό και νά που εξηντα διο χρονια από την ιδρυση τής δημοκρατιας δεν αποφασισατε ακομα σαν πολιτικοι και πολιτειακοι αρχοντες πως πρεπει να επιτρεψετε στην δημοκρατια να λειτουργησει.

Θελετε, καθως φαινεται (σε αντιδιαστολη με αυτά που θελω εγω: να αθλουνται δηλαδη οι ανθρωποι- να τρεχουν, να περπατουν και να κολυμπουν, να είναι εργατικοι και φιλοπονοι και να μοιραζονται ολοι εξ ισου και εκ περιτροπης ολες τις ευκολες και τις δυσκολες (τις καθарες και τις βρωμικες) εργασιες συμφωνα με ένα προγραμμα που θα καθοριζει η πολη και για την τηρηση τού οποιου θα απαιτει μια σιδερενια πειθαρχια) να εξαρτωνται απολυτα οι ανθρωποι από το τσιγαρο, το αλκοολ, τα φαρμακα και τα ναρκωτικα και να είναι ολοι σκνηροι και φυγοπονοι, ανικανοι ολοι για την παραμικρη μυικη εργασια και δραστηριοτητα, ολοι σωστα ρεμαλια.

Αν τολμουςες και εβγαζες στο φως την αληθια θα αλλαζαν τα πραγματα. Οι ανθρωποι μπορει να εχαναν στις λεπτομερειες αλλα θα κερδιζαν στην ουσια.

Ποτε δεν ξερεις. Από καπου θα ευρισκες υποστηριξη. Μπορει η Ευρωπη να εδειχνε το καλο της προσωπο. Μπορει το ένα, μπορει και το άλλο.

Ειναι κι εδω οπως ενα παιχνιδι ποδοσφαιρου: με το να μην ρισκαρεις τιποτα και με το να παιζεις διαρκως συντηρητικα και αμυντικα πώς θα νικησεις; Αν δεν επιτεθεις και δεν προκαλεις μια ανακατωσουρα στην αντιπαλη εστια πώς περιμενεις να σκοραρεις;

Τι θα γινει δηλαδη αν αποκαλυψεις πως ο Δημητρης Χριστοφιας εξελεγη παρανομα και πως εσυ ησουν μελος τής κυβερνησης ενός παρανομα εκλεγμενου προεδρου;

Ασφαλως και θα δεχοταν πληγμα η υστεροφημια του αλλα δεν θαταν δα και το τελος τού κοσμου. Αυτό είναι ομως το θεμα; Η υστεροφημια τού Χριστοφια και μια κομματικη αξιοπιστια που βασιζοταν στο ψεμα και στον σφαγιασμο τών δημοκρατικων αξιων;

Καλα. Και η αληθια τι γινεται; Τι γινεται η δικαιοσυνη; Αυτά, αραγε, δεν εχουν καμια αξια για την κομματικη ατζεντα;

Εγω σε θελω να σταθεις καπια ωρα μπροστα στην φωτογραφια του ή να πας στον ιδιο τον ταφο του και να τον ρωτησεις (ο εκπροσωπος του ησουν): τι να κανω;

Πιος ξερει; Ισως γινοταν τοτε το θαυμα και σουλεγε: τολμησε εσυ αυτό που δεν τολμησα εγω. Ασε στην ακρη την μνημη και την υστεροφημια μου (πεθαμενος ειμαι εγω) και δες τι μπορεις να κανεις για τους ζωντανους. Αν νομιζεις κι είναι για το καλο τους, τοτε στηριξε τον.

Σκεψου πως αν ειχε δευτερη ευκαιρια ισως να το τολμουσε εκεινος, κι αν ειχε ισως τον τροπο να σου το πει, και συ τον τροπο να τον ακουσεις, θα σου τολεγε: μην κανεις κι εσυ το λαθος που εκανα εγω.

Μεταφυσικα φιλολογηματα, θα μου πεις. Είναι αυτό όμως ή μηπως η απλη λογικη και η πιο κοινη ανθρωπινη προσεγγιση; Σκεψου μονο τι καλο θα εφερνε στους συμπατριωτες σου μια εξουσια και μια διακυβερνηση σαν την δικη μου. Τι καλο στην υγια και στην ευτυχια τους. Τι καλο και τι ταξη στις πολεις και στα χωρια τους και τι καλο στην φυση και σε ολο το περιβαλλον.

Αρκουσε μονο να τον στηριζες και η εκλογη του θα ηταν δεδομενη. Δεν τοκανες όμως. Απλα υπεκυψες στην ευκολη λυση, στην λυση τής δειλιας, της υπεκφυγης και της ανευθυνοτητας.

Και νά που χαρις σε σενα και στην κομματικη συμμορια σου για άλλη μια φορα η επισημη αριστερα (η αριστερα τής καρεκλας και του καναπε, των γραφειων και των συνεδριων - γενικα: η μισθοφορουσα αριστερα) προδωσε την αγωνιζομενη αριστερα, την πληγωμενη, την φιλοπονουσα, την απορη, φιμωμενη, ματωμενη μα παντα αξιοπρεπη αριστερα.

Τι νομίζεις πως πετυχες με την αποφαση σου; Ουτε λιγο ουτε πολύ αφαιρεςες μ'αυτην κάθε ελπιδα από τους αδολουσ οπαδουσ τού ΑΚΕΛ και από τους αριστερουσ ολου του κοσμου. Τουσ προδωσεσ, τουσ πουλησεσ και τουσ εχεσεσ ολουσ.

Το μονο σιγουρο απ'αυτή την ιστορια: κατι ελαμψε, κι αυτό είναι η αναξιουσνη σου.

Σε εξυπηρετει, νομίζεις, η απουσια μου από τις εκλογεσ. Θα πιστευεισ, ολωσ αφελωσ, πως οι ψηφοι που θα επαιρνα εγω θα κατευθυνθουν τωρα στο ΑΚΕΛ και στον υποψηφιο του αλλα κανεισ λαθουσ. Δεν είναι ετσι τα πραγματα.

Γιατι η αληθια είναι πως θα με ψηφισαν περισσοτεροι δεξιοι παρα αριστεροι. Γενικα με ψηφισαν ολοι οι φιλελευθεροι, προοδευτικοι και ανοιχτομιαλοι ανθρωποι αυτου του τοπου.

Περα όμως απ'αυτό ξερεισ Στεφανε τι τουσ καταλογιζω; Τουσ καταλογιζω τό ότι διεκριναν πιοσ θελει και πιοσ εργαζεται για το καλο τουσ και πιοσ όχι.

Κι όμως εσεισ τουσ αφαιρεςατε αδιακριτωσ το δικαιωμα να θελουν και να ψηφιζουν για το καλο τουσ. Δυστυχωσ, πολύ δυστυχωσ.

Εχεισ παιδια Στεφανε; Κι αραγε τα παιδια σου εχουν φιλουσ; Τα ρωτησεσ εκεινα πιον θα ηθελαν για υποψηφιο τού ΑΚΕΛ και προεδρο τήσ χωρασ τουσ; Τον Αντρεα τον Μαυρογιαννη ή τον Ουτοπο; Αραγε τοσα χρονια που είναι ο Αντρεασ στην δημοσια ζωη εξεφρασε ποτε μια προσωπικη αποψη; Εξεφρασε ποτε μια αποψη που να ενδιαφερει τον κοσμο τού ΑΚΕΛ ή οπιονδηποτε αλλον κοσμο; Δεν μου φαινετα.

Τι τον θελεισ λουπον; Για να τον κανεισ εσυ ότι θελεισ ή τον θελεισ μηπωσ για τις προεδρικεσ τελετουργιεσ, για τα διαπιστευτηρια, τις κηδειεσ, τα μνημοσυνα, τα συνεδρια και όλα τα συναφη;

Τετιον προεδρο θελεισ ή μηπωσ θελεισ έναν προεδρο με αρκετο θαρροσ για να παλεψει για τις θεσεισ του ανεξαρτητα από το αν θα ερθει σε συγκρουση με σενα ή με οπιονδηποτε αλλον; Θελεισ έναν ψευτικο ή έναν αληθινο προεδρο;

Τι θελουν οι ανθρωποι τού ΑΚΕΛ; Τι θελει η νεολαια τού ΑΚΕΛ; Νομίζεις θελει κατι διαφορετικο απ'αυτό που θελει και η νεολαια τού ΔΗ.ΣΥ, του ΔΗ.ΚΟ., της ΕΔΕΚ ή οπιουδηποτε αλλου κομματου; Όχι δεν θελει. Και ο προεδροσ που θελουν ολοι (ή σχεδον ολοι), σου είναι γνωστουσ.

Λιγο θαρροσ ηθελε, όχι πολύ, μονο λιγο, αλλα δεν το ειχεσ. Λιγο θαρροσ ηθελε για να πιασεισ μ'έναν σμπαρο όχι μονο ένα και δύο αλλα και τρια και τεσσερα και πεντε τρυγονια, αλλα εσυ δεν το ειχεσ. Λιγο θαρροσ ηθελε και θα ειχεσ διεισδυσει μεμιασ σε ολεσ τις κομματικεσ παραταξεισ και θα ελεγαν τοτε ολοι: μπραβο σου Στεφανε. Εχεισ κοτσια. Εχεισ αρχιδια.

Δεν το ειχεσ όμως αυτό το θαρροσ κι ετσι τουσ πουλησεσ ολουσ μεμιασ (ολουσ: νεουσ, γερουσ, μεσηλικεσ, γυναικεσ και παιδια, αριστερουσ και δεξιουσ και κεντρωουσ, ολουσ γενικα) και εμεινεσ μονουσ σου με τον Αντρεα και με ένα κομματικο ιερατειο υποκρισιασ και δειλιασ, με ολουσ δηλαδη τουσ προωρα οστεοπορωμενουσ και αρτηριοσκληρωμενουσ αξιωματουχοуσ τού κομματουσ και τουσ υποτακτικουσ τουσ.

Δεσ πού είναι ο πρωην σου και πού είναι ο πρωην εκεινου. Δεσ και που θασαι εσυ σε λιγα χρονια. Αυτά δεν τα λογαριαζεισ; Δεν τα σκεφτεσαι αυτά; Πωσ θα ηθελεσ να σε θυμουνται οι Ακελιστεσ; Σαν έναν δειλο ή σαν έναν θαρραλεο αρχηγου;

Αραγε δεν έχεις ένα αξιολογικό προτύπο στην ζωή σου; Δεν θα θέλεις μήπως να μισείς σε κάποια ηρωική και ανυποχώρητη μορφή; Σ'έναν μυθικό ήρωα ίσως, σ'έναν επαναστάτη ή έναν μαρτυρά, σ'έναν σταυρωμένο, σ'έναν δολοφονημένο ή σ'έναν λιθοβολισμένο;

Ούτε να σκεφτείς βεβαίως πως απαιτώ από σενα να μαρτυρήσεις κίολας για μένα (κάθε άλλο) αλλά αναρωτιέμαι μωρέ: τόσοι που είσατε, με τόσες θέσεις και τόσες εξουσίες στα χέρια σας, και με εφημερίδα, ραδιο και τηλεόραση στην διάθεσή σας, δεν θα μπορούσατε να στηρίξει ο ένας τον άλλον και να πάρετε μια σωστή απόφαση, εστω και αν αυτή θα ξέσηκωνε, σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, θυελλα αντιδράσεων απ'όλη την φάρα τής υποκρισίας;

Το λέγε, που λες, τότε ο Νίκος ο Κατσουριδής: πως η ανακοίνωση τού ονόματος τού υποψηφίου που θα υποστηριζέ το ΑΚΕΛ θα ξέσηκωνε θυελλα αντιδράσεων, αν και εγώ ημουν, και είμαι και τώρα, με την αποψη πως πιο πολύ θα ξέσηκωνε θυελλα ενθουσιασμού παρα θυελλα αντιδράσεων.

Έγραψα και σε κείνον κάποτε, και θα σου στείλω και το βιβλίο στο οποίο δημοσίευσα την επιστολή μου. Τον σκεφτομαι που λες κι εκείνον κάπου-κάπου κι αναρωτιέμαι αν σε κείνα τα Απομνημονεύματα του που άκουσα πως γράφει θα τόλμησει να πει την αλήθεια για τα παρασκήνια τών εκλογικών αναμετρήσεων στις οποίες έλαβα μέρος ή θα μας αραδιάσει και παλι όλες τις ψευτιές που αραδιάζε και τότε μέσα από την εφημερίδα τού κομματός;

Θα τόλμησει να πει για την ευκαιρία που στερήσε το ίδιο του το κομμα στον κουμμουνισμό για να αναγεννηθεί μέσα από τις στάχτες του; Θα πει πως το κομμα του συνεπράξε με τον ΔΗ.ΣΥ. και με όλο τον διακομματικό υποκοσμο προκειμένου να μην αναδειχθεί στο αξίωμα τού προέδρου ο πιο αδιαλλαχτός υπερμαχος τού κουμμουνιστικού ιδεώδους;

Ξέρεις, ήταν η εποχή που είχε διαλυθεί η Σοβιετική Ένωση και ο Αβερωφ Νεοφύτου αξίωνε τότε να τεθούν τα αριστερά κομματά εκτός νόμου.

Από τότε συμπράξατε με τον Αβερωφ και με το κομμα του αρκετές φορές ώστε να μην εκλεγώ εγώ πρόεδρος, και θα το κάνατε και τώρα ασφαλώς εάν ημουν υποψήφιος.

Ευκαιρίας δοθείσης θα σου πω την αποψη μου για τον Αβερωφ, εστω και αν το θέμα μου τώρα είσαι μάλλον εσύ παρα εκείνος. Είναι αυτή: άπορω πώς και μια τόσο -μα τόσο- μεγάλη φούσκα δεν έσκασε ακόμα...

Πού μείναμε λοιπόν; Να, έλεγα ή, μάλλον, ρωτούσα: τόσοι που είσατε δεν μπορείτε να στηρίξετε ο ένας τον άλλον στην απόφαση σας, αλλά, καθώς φαίνεται, εγώ ρωτώ κι εγώ απαντώ.

Θα μου κάνεις εσύ την τιμή να μου απαντήσεις; (Τόσο χαμηλά θα πέσεις;). Μου απάντησε μήπως τότε ο Χριστοφίας; Όχι, δεν μου απάντησε αν και, μεταξύ μας πάντα, μου έστειλε, αφού πλέον ημουν και επίσημως υποψήφιος, το πρώτο μήνυμα που είχα πάρει στο κινητό μου τηλέφωνο και χάριν τής ιστορίας θα σου το πω (το θυμάμαι καλά). Ήταν αυτό: το 1993 υποστηρίξα τον Γιώργο Βασιλείου και έχασα. Το 1998 υποστηρίξα τον Γιώργο Ιακώβου και έχασα. Τώρα, το 2003, υποστηρίζω τον Τάσο Παπαδοπούλο. Και παλι θα χάσω. Δημήτρης Χριστοφίας.

Τι έγινε τελικά; Το ξέρεις. Κέρδισε, εστω και με το 14% που πήρε ο Παπαδοπούλος έχοντας την υποστήριξη άλλων τριών κομμάτων, πλην τού ΑΚΕΛ: του ΔΗ.ΚΟ., φυσικά, τής ΕΔΕΚ και των Οικολογών, αλλά κέρδισε. Το πώς κέρδισε όμως το ξέρεις.

Εστω όμως, εστω. Απαντήσεις δεν απαντήσεις, θεωρώ ότι καπου εδώ ολοκληρώσα αυτή την επιστολή και ότι είχα να πω είναι λίγο-πολύ ειπωμένο.

Δεν λρω πως καταφερα να βαλω ολες τις σημειωσεις που πηρα για σενα σ'αυτή την επιστολή, όμως θα φροντισω να την συμπληρωσω με κεινες που απομειναν και με διο-τρεις (ισως και τεσσερις) άλλες των προηγουμενων ημερων και οι οποιες σε αφορουν, παντα για να ... καθαριζω. Θα παρεις και απ'αυτές μια ιδεα...

Είμαι αυτές:

Η πρώτη: οποιος θελει να κανει ένα αστειο για το σεξ, και δη για τον κωλο, ξερει ότι δεν θα βρει καλυτερο αποδεκτη από μενα. Δεν το κρυβω πως από μια αποψη αυτό με ενοχλει λιγο (δεν ειπαμε μηπως και τιποτε άλλο από τον κωλο και ολοι κολλησαν εδώ; Τους καταλαβαινω όμως. Αυτό τους τρωει, και θα τους τρωει τοσο πιο πολύ όσο πιο πολύ το στερουνται. Είναι αναποφευκτο.) αλλά τι να γινει αφου εγω το προκαλεσα;

Προκληθηκα κι εγω βεβαια. Λιγο η Βουλη με κεινο το νομοσχεδιο της για την αυξηση τής ποινης για το κωλογαμησι σε ισοβια καθειρξη από 14 χρονια που ηταν πριν, λιγο η πρωην (συζυγος) και λιγο ο χαρακτηρας μου, ηταν αναποφευκτο πως καπια στιγμη θα ξεσπυσα.

Δεν χαθηκε αλλωστε και ο κοσμος αν η υποθεση μας ειχε και λιγο καλαμπουρι. Και τι καλυτερο γι'αυτό από το σεξ; Ετσι κι αλλιως καμενοι είναι ολοι για σεξ.

Νομιζω πως ξερεις γιατι με ψηφισαν τοτε και γιατι θα με ψηφισουν και τωρα. Δεν θα το κανουν προφανως γιατι ειμαι αριστερος. Αριστερος εισαι κι εσυ αλλα λιγοι είναι προθυμοι να σε ψηφισουν.

Θα ψηφισουν όμως εμενα γιατι οι θεσεις μου ανταποκρινονται απολυτα στις ερωτικες τους αναγκες. Το θεμα είναι απλο.

Στο μεταξυ λεγε εσυ ότι η επιλογη σου θα είναι νικηφορα. Θαναι όμως;

Στα σιγουρα νικηφορα μία μονο υποψηφιοτητα θα ηταν και την ηξερες κι εσυ και ολοι, κι όμως δεν αποφασισες να την στηριξεις.

Χρειάζεται θαρρος για να είναι καπιος λαοφιλης και εκλεξιμος Στεφανε, κι αυτό το θαρρος λιγοι ανθρωποι το εχουν.

Περα όμως απ'αυτό Στεφανε εχω και τις θεσεις που θα βοηθουσαν ολο τον κοσμο. Εχω σχεδια Οικολογικων πολεων και ένα σχεδιο μυικης ασκησης και εργασιας που θα παρειχε στους ανθρωπους το καλυτερο επιπεδο υγιας.

Αργησαμε μεν, λογω των γνωστων καλπονοθειων, κατά 15-20 χρονια, αλλα καλυτερα αργα, εστω κι αργα, παρα ποτε.

Ας είναι όμως. Ισως μαθαμε κατι περισσοτερο αυτά τα χρονια κι ισως το χειριζομασταν καλυτερα. Πιος ξερει;

Σιγουρα παντως αν ειχε τωρα η Ευρωπη εκεινες τις πολεις δεν θα ειχε αναγκη το πετρελαιο τού Πουτιν. Μπορει βεβαια να μην αποφασιζε τοτε να οικοδομησει αυτές τις πολεις, όμως αυτοσ ο πολεμος, με τις συνεπειες που προκαλεσε, ισως να την εκανε να τις ξανασκεφτει.

Ετυχε, σου ειπα, και σ'ακουσα, αλλα ετυχε κι ακουσα και τον Συκα σε μια άλλη εκπομπη και ειχε ενδιαφερον η αποψη του: τι αλλαγη θα κανεις, ρωτουσε, με έναν ανθρωπο που ηταν στενος συνεργατης τού Αναστασιαδη για ενια χρονια; Αλλαγη θελεις να κανεις ή παραλλαγη; Αν θελεις αλλαγη, τοτε βαλε τον αριστερο υποψηφιο σου, παρτον στον δευτερο γυρο και δωσε εκει την μαχη σου για να κερδισεις.

Αυτά ελεγε ο Συκας, ναι, μονο που αν ειχε υποψιν ότι μπορουσα να ειμαι εγω ο υποψηφιος σου, τοτε θα ηξερε και πως δεν θα υπηρχε καν θεμα δευτερου γυρου.

Χαραμι πανε τελικα ολοι οι αγωνες τής αριστερας με τετιες αποφασεις. Σου το λεω παντως; δεν θα σ'ακουσουν. Ακομα κι εκεινοι οι λιγοι που θα κανουν αυτό που θα τους ζητησεις προκειμενου να μην εκλεγει ο Αβερωφ ή ο Χριστοδουλιδης, με το στανιο θα το κανουν, και το ξερεις.

Εθεσα Στεφανε ενωπιον σου την προοπτικη ενός αγωνα που η επιτυχια του μπορουσε ν'αλλαξει τον κοσμο κι όμως εσυ λιγοψυχησες, δειλιασες. Κυριολεκτικα: κωλωσες.

Και να που από δειλιασμα σε δειλιασμα και από κωλωμα σε κωλωμα ειμαστε και παλι στο μηδεν.

Κι όμως αξιζε να κανεις αυτό τον αγωνα λυσσαλαε και ανυποχωρητα. Ετσι θα ειχες και καπιο άλλο θεμα να προβαλεις εκτος από την ...ακριβεια.

Εκει κολλησες; Μου θυμιζεις που λες κι εσυ μ'αυτή την ακριβεια εκεινο το ποιημα τού Αντρεα Λασκαρατου: σαν εμαθε την λεξη «καλησπερα» ο παπαγαλος ειπε: ειμαι σοφος, γνωριζω ελληνικα...κτλ κτλ. Τα ξερεις.

Της σχολης τού Πουτιν (για να μην πω: του Σταλιν) φοβαμαι πως εισαι κι εσυ. Συνεχιζεις πιστα την παραδοση. Ισιωνει μηπως η ουρα τού σκυλλου; Δεν ισιωνει.

Σαν τις κοτες θα κανετε κι αυτή την φορα. Θα σας εχω ανοιξει διαπλατα την πορτα για να περασετε, κι όμως εσεις θα παλευετε να μπειτε από τα ττελια. Επειδη περνα το κεφαλι σας απ'αυτά θα νομιζετε πως περνα και το σωμα σας, αλλα δεν περνα.

Δειτε τι ευκαιρια χασατε θεοστραβοι. Και γιατι στο κατω κατω; Εγω να σας ξελασπωσω θελω, να ξελασπωσω κι εσας και ολη την αριστερα από το βουρκο, γιατι εκει την ριξατε ολοι και δεν σας βλεπω να θελετε να την βγαλετε από κει.

Να την ορθωσω θελω, να την ανεβασω ψηλα και να της δωσω την θεση που της αξιζει σ'αυτή την Γη. Αν δεν το καταλαβεις ακομα, σου το λεω ξανα και σου ευχομαι να το καταλαβεις αυτή την φορα: πως εγω αγωνιζομαι με παθος για τον Παγκοσμιο Κουμμουνισμο και για το Παγκοσμιο Κρατος, αλλα με τετιους συμπαραστατες και με τετιους συντροφους δεν βλεπω να εχω πλεον καμια ελπιδα να τα καταφερω.

Είνας καπιοι ανθρωποι που νομιζουν πως τα ξερουν όλα για καπιον άλλο ανθρωπο. Κι όμως ιως αυτά που ειπε, αυτά που εγραψε κι αυτά που εκανε στα φανερα να είναι ένα τιποτα μπροστα σ'αυτά που σκεφτηκε, ειπε ή εκανε στα κρυφα (ολοι θα εχουν κατι απ'αυτά). Πιος ξερει;

Κανουν καλα λοιπον αυτοι να σταματησουν καπια μερα να νομιζουν πως σε εχουν στον τοιχο με το να νομιζουν πως ξερουν διο πραγματα για σενα γιατι τα πολλα, κι εκεινα που θα σε ειχαν για τα καλα στον τοιχο, τα ξερεις μονο εσυ.

Σχετικά με τον Μπορίς Τζόνσον έχω και για κείνον ένα σχόλιο, και θα σου το πω. Ειν'αυτό: πως ναί μεν μπορεί να βρίσκω τον άνθρωπο αντιπαθητικό, όμως δεν ανήκω σε κείνους που θεωρούν ότι πρέπει να παραιτηθεί επειδή έκανε ένα παραπτώμα για το οποίο η ποινή είναι ένα πρόστιμο 50 λιρών. Ακου ρε...

Κι όσο για τον Πουτιν έχω να σου πω πως έχω για κείνον την αποψη τού Μπάιτεν (πως είναι εγκληματίας πολέμου. Εγώ λέω ακόμα: ο ίδιος του ο πόλεμος είναι ένας εγκληματικός πόλεμος, από την αρχή ως το τέλος), αλλά και του Αρχιεπισκόπου μας: ο άνθρωπος δεν είναι στα καλά του. Εγώ λέω ακόμα: είναι ένα τερας.

Μην πουμε όμως κακή λέξη για τον Πουτιν ε; Σε καταλαβαίνω. Τόσα χρόνια σάς τάζει η Ρωσία. Τι κι αν άλλαξε το καθεστώς και τι κι αν ο Πουτιν μετέτρεψε την Ρωσία σε μια χώρα καπιταλιστικότερη των καπιταλιστικών; Η υποχρέωση όμως μένει, κι εσείς δεν θέλετε να φανείτε αχαριστοί. Και το φαΐ να ξεχαστήκε, όμως το χέσιμο δεν ξεχνιεται. Το φαΐ κι αν εφυγε, το χέσιμο όμως μένει. Ε; Κι αν πάνε και τα σκατά στον καταλλήλο τοπο γονιμοποιούν και την γη εσαι. Ή, για να το πω καλύτερα: αν πάνε και τα σκατά στα καταλλήλα στομάτια θα γονιμοποιούν το κομμα για γενεές γενεών.

Τι Πουτιν, τι ΕΣΣΔ; Ρωσία το ένα, Ρωσία και το άλλο.

Είναι γνωστό πως ολοι χύνουμε (ολοι οι άνδρες, εστω) και ολοι χεζουμε. Αν το καταγραφείς ή το βιντεογραφήσεις και το δημοσιεύσεις όμως, τότε η πράξη μετατρέπεται σε αδικημά, σε ασελγία ή ανηθικότητα.

Ή μήπως αν το κάνει ένας κοινός θνητός δεν μετατρέπεται, αλλά αν το κάνει ένα δημοσιο πρόσωπο μετατρέπεται;

Κι είναι δικαίο αυτό; Είναι λογικό; Δεν πρέπει μήπως οι νομοί να ισχύουν για όλους τους ανθρώπους το ίδιο ανεξαρτήτα από την θέση και το αξίωμα τους;

... Αα, κι όσο τώρα για το αν ο κωλος θέλει λαδι ή όχι (είτε, είπαμε, χρησιμοποιείται και σαν ερωτικό εργαλείο είτε όχι), εγώ είπα την αποψη μου. Γιατι δεν ρωτάς όμως και κανέναν γιατρο, έναν δερματολόγο για παραδειγμα.

Ξέρω κάποιον κοινό γνωστό μας: τον Σιζοπουλο. Γιατι δεν ρωτάς και κείνον: θέλει ο κωλος λαδι ή όχι;

Με το να κρυβονται ολοι και να μην λείει κανένας τιποτα για το θέμα είναι σαν να μου λένε: πες τα εσυ Χρυσόστομε, ε, κι εγώ τι να κάνω; Τα λέω...

Τι νομίζεις Στεφάνε ότι με ξεχωρίζει από τους άλλους και τι νομίζεις ότι με κρατάει ακόμα στον αγώνα;

Η υγία μου είναι που με κρατάει. Και τι κάνει την υγία μου; Την κάνει το σωστό μου πρόγραμμα και η αναλογία αυτοπειθαρχία. Οι καλές μου συνήθειες. Τα τρεξίματα, τα περπατήματα και τα κολυμπία (χειμώνα-καλοκαίρι), η μουσική εργασία, η επιμέλεια και φυσική,

κατά δυναμιν, διατροφή μου, ο καλός αερισμός του χώρου όπου εργαζομαι, τρωω ή κοιμάμαι και η σωστή ξέκουραση.

Με μια λέξη: το μέτρο. Οι ισορροπίες ανάμεσα στα αντιθετά στοιχεία που διατηρούν ή περιβάλλουν το σώμα μου. Γι αυτό κυρίως κριθηκα ως τώρα, και γι' αυτό κρίνομαι ακόμα, πρώτα από εμένα τον ίδιο και μετά από τους άλλους ανθρώπους.

Γι' αυτό σου λέω: έπρεπε να στηριζες αυτόν τον άνθρωπο, τόσο μάλλον γιατί σου το ζήτησε.

Αλλά ακόμα κι αν δεν σου το ζητούσε, ακόμα κι αν δεν ήθελε πια να το επιχειρήσει ξανά, εσύ οφείλεις να κάνεις τα αδύνατα δυνατά για να τον μεταπείσεις. Οφείλεις ακόμα και να τον παρακαλέσεις για να προσπαθήσει ξανά.

Γιατί αυτός (έστω και ... πέλλος) και το Οράμα του αξίζουν μαζί όλους τους ανθρώπους και όλα τα οράματα αυτού του κόσμου.

Αν' αυτού εσύ έκανες σαν να μην υπάρχει καν, σαν να μην υπήρξε και δεν αγωνίστηκε ποτέ και σαν να μην σου ζήτησε ποτέ να τον στηρίξεις.

Τι να σου πω όμως Στεφάνε; Απογοητεύσες και απογοητεύεις κόσμο με την στάση σου. Απογοητεύεις, πραγματικά, κόσμο που δεν σου φταιξε σε τίποτα. Απελπίζεις και στενοχωρείς κόσμο, πληγώνεις και αρρωσταίνεις κόσμο, λιώνεις και σαπίζεις, διαλύεις, γέρνας και θάβεις στην κυριολεξία κόσμο. Στέλλεις προωρα άθους ανθρώπους στα αναπηρικά κρεβάτια και στα νεκροταφεία. Τους γέρνας και τους θάβεις προωρα. Γέρνας και θάβεις και σένα τον ίδιο. Θάβεις την οικογένεια σου (τους γονείς σου, αν ζουν ακόμα, την σύζυγο, τα παιδιά σου), τους συγγενείς, τους φίλους και όλους τους συμπατριώτες σου. Στραγγαλίζεις και συντριβείς κόσμο και, έτι περισσότερο, επιφέρεις με την δειλία σου μεγαλύτερη ντροπή σε σένα και στο κομμα σου απ' όσην επέφερε ο Πουτιν στην Ρωσία.

Η δική μου, πάντα, προτεραιότητα, είτε είμαι ο πρόεδρος είτε ο πιο άσημαντος πολίτης αυτής της χώρας, είναι να κάνω όλα όσα η πείρα και η σπουδή μου τώσων χρόνων με διδάξαν ότι είναι απαραίτητα για να έχω την υγία και την ευτυχία μου.

Εάν δεν το πετυχαίνω αυτό, τότε δεν βλέπω σε τι θα ωφέλουσε οποιαδήποτε απόπειρα μου να δώσω την υγία και την ευτυχία στους άλλους ανθρώπους.

Είμαστε, όπως πιστεύω και δηλώνω, εκείνη η γενιά των ανθρώπων οι οποίοι, κατά κάποιες Γραφές, δεν θα γνωρίσει τον θάνατο, όμως, από την άλλη, δεν αποκλείεται, εάν τα πράγματα συνεχίσουν ως έχουν, να πεθάνεις κι εσύ κάποια μέρα. Εξαρτάται πιά από τα δύο θα μας προλάβει. Είναι πιθανό να σου συμβεί αλλά και να μην σου συμβεί.

Είπαμε: αν υπάρχει ο Θεός και η αναστάση, τότε όλα είναι πιθανά, και το να πεθάνεις (και ν' αναστηθείς, τ' αξίζεις δεν τ' αξίζεις, μετά μαζί με τους άλλους) και το να μην πεθάνεις.

Εστω όμως κι αν ο θάνατος μπορεί να μην υπάρξει για όλους, όμως η Κρίση θα υπάρξει, νασαι σίγουρος.

Μεταφυσικό φιλολόγημα κι αυτό, θα σκεφτείς.

Τι να σου πω όμως; Όπως το παίρνεις. Από σένα εξαρτάται. Αν πιστεύεις στον Θεο και στην Κρίση του, τότε ίσως και να μην είναι ένα μεταφυσικό φιλολογημά παρα, ίσως, μια άλλη επικείμενη, και προσδοκόμενη από τον Χριστιανικό, τουλάχιστον, κόσμο, πραγματικότητα.

Εγώ παντως από την μεριά μου αισθανόμαι να είμαι και να σκεφτομαι πιο πολύ σαν μαθηματικός και φυσικός παρα σαν μεταφυσικός και νομιζω πως με αντιλαμβάνονται όλοι όσοι πιστεύουν και ελπίζουν σε κάτι καλύτερο απ' αυτή την παγκοσμιοποιημένη αθλιότητα και ασυναρτησία που όλοι βιώνουμε.

...Πως εγώ, με όλο αυτό το κείμενο, ας πούμε πως έκανα το καθήκον μου σαν πολιτικός και σαν συγγραφέας. Υποψιάζομαι μάλιστα πως είναι πολλοί, παρα πολλοί, εκείνοι που θα πουν: εν λλία σου (είναι λιγα σου). Υποψιάζομαι πως πολλοί θα το χαρούν και θα το σχολιάσουν. Καίτοι μάλιστα ίσως πουν: δεν πειραζει που δεν τον στηριξε. Φτάνει που βγήκε απ' αυτό αυτό το κείμενο.

Σου λέω όμως: επρεπε να με παρακαλούσες, γονατιστός επρεπε να με παρακαλούσες. Χίλιες φορές να σου λέω «δεν μπορω άλλο, κουραστηκα, αρκετα» και συ διο χιλιαδες να μου λες: όχι όχι, αυτό δεν θα επιτρεψω να συμβει.

Αλλα πού; Ίσως αρνηθεις και πως με ξερεις καν. Και πού να διανοηθηκες σε μια στιγμή τής Γενικογραμματαειακης σου θητειας να με στηριξεις ε; Όλα κι όλα. Προκειται για καθαρά ουτοπικές φαντασιοπληξίες και παρανοϊκότητες. Ασφαλως, ασφαλως.

Κριμα παντως, κριμα να εχεις την ευκαιρια να επιλεξεις έναν τετιον υποψηφιο κι εσυ να επιλεγεις έναν αλλον. Είναι γελοιο.

Προς Θεου όμως. Δεν λέω πως εσυ ή ο Αντρεας ειστε γελοιοι. Όχι όχι, μην το παρεις προσωπικα. Αυτό που θελω να πω είναι πως η αποφαση σου είναι γελοια. Και κατι περισσοτερο μάλιστα: απερισκεπτη κι ανοητη.

Ειπαμε όμως πως η άλλη αποφαση θα προϋποθετε καπια δωση ανθρωπισμου, αισθηματος δικαιοσυνης και θαρρους κι εσυ, προφανως, δεν διεθετες τιποτε απ' αυτά.

Θα με λυτρωνες τοτε, θα με δικαιωνες και θα με ανασταινες. Θα με αποκαταστουσες στην θεση που μου ανηκει, στην θεση που επανειλημμενα διεκδικησα και επανειλημμενα κερδισα, κι αυτό θα επεφερε τιμη σε σένα και στο κομμα σου, μια τιμη που θα την εφερες για παντα μαζί σου.

Αντ' αυτού επελεξες να υποστηριξεις έναν αλλον. Τι να σου πω; Εκανες την επιλογη σου. Απομενει τωρα να πεισεις πως ηταν κι η καλύτερη. Αντε λοιπον. Πιασε δουλια.

Ξερω (το ειπαμε ήδη εκατο φορές) πως η προταση μου για τον πρωκτικο ερωτα βαζει σε δυσκολη θεση τον καθενα που θα ηθελε να με στηριξει επισημα. Καταλαβαινω, ειπα, την σταση τους.

Είναι μια πραξη που η εκκλησια μας την αναθεματιζει, μια πραξη που, δεν πανε και πολλα χρονια, η Κυπριακη Βουλη την εξισωσε με το πιο συγερο εγκλημα και ορισε σαν ποινη γ' αυτήν την ισοβια καθειρξη και που η ψυχολογια την θεωρουσε αποτελεσμα ψυχικης διαταραχης, κι ολ' αυτά μου ηταν γνωστα βεβαιως.

Τι ηθελα κι εγω λοιπον να ανακινήσω τετιο θέμα; Ειπαμε όμως: προκληθηκα. Δεν το παίρνω πίσω. Όλα κι όλα. Το θέμα παραμένει ακόμα, και είναι σοβαρο, πολύ σοβαρο.

Αυτος και ο άλλος, ο καθενας που θα με κατηγορησει γιατι εθεσα δημοσια το ζητημα, θα παρελθει αλλα ο κωλος και ο διχασμος αναμεσα στους ανθρωπους (αναμεσα κυριως στους αντρες και στις γυναικες) γυρω από την επιτρεπομενη χρηση του θα υπαρχει για παντα οσο δεν βρισκονται οι καταλληλες λυσεις.

Θελει ανθρωπους που θα αντικρυσουν με σοβαροτητα το θεμα, που θα μιλησουν αναλογα γι'αυτό και που θα το κανουν **εδώ και τωρα**. Εγω θελω να πιστευω πως ειμαι ενας απ'αυτους.

Κι οσο για κεινους που θα ισχυριστουν πως με τις προτασεις μου υποβιβασα την πολιτικη στο επιπεδο τού κωλου, εγω θα τους ρωτουσα: εκεινοι τι εχουν να πουν που την υποβιβασαν στο επιπεδο τού βοθρου; Κι όταν μαλιστα ο κωλος είναι, και παντα θα είναι, επιπεδα πιο ψηλα από τον βοθρο; Ή δεν το ξερουν;

Αν οι δημοσιογραφοι αντιληφθουν πως οι οιωνοι είναι με το μερος σου και πως υπαρχουν οι προοπτικες για να γινεις καπιος σπουδαιος, τοτε θα ψαξουν για σενα και για το παρελθον σου. Θα χτενισουν, θα σκαλισουν και θα μεγαλοποιησουν το παραμικρο που θα βρουν και συντομα από εφημεριδα σε εφημεριδα και από καναλι σε καναλι θα γινει παγκοσμια Ειδηση.

Οσο πιο σπουδαιο είναι το θεμα και το προσωπο, τοσο πιο πολύ μεγαλωνει και το εκτοπισμα εκεινου (δημοσιογραφου, εφημεριδας ή τηλεορασης) που το αναδεικνυει.

Στο βαθος αυτό που θελουν ολοι αυτοι είναι να μετεχουν τής σπουδαιοτητας. Θα ασχοληθουν μαζί σου οσο εισαι σπουδαιος και ισχυρος. Μολις παψεις να εισαι τετιος θα χασουν κάθε ενδιαφερον για σενα.

Τετιοι είναι συνηθως οι δημοσιογραφοι: δολοφονοι και νεκροθαφτες τών ανυπερασπιστων ιδεολογων. Εμμισθοι είναι βασικα τών πλουτοκρατων. Σκετοι κανιβαλοι.

Όταν θα γυρισει αυτή η σελιδα τής ζωης μας Στεφανε που μας εφερε κοντα θα μεινω εγω στην σιωπη τών ερημοτοπων μου, στην απραξια και στην αφανεια και εσυ στην πραξη και στην επιφανεια.

Κι όχι πως παραπονιεμαι. Όχι. Καλα την εχω. Μακαρι να ειχαν κι αλλοι αυτά που εχω εγω. Αλλωστε σου ειπα: προτεραιοτητα μου εμενα είναι να ικανοποιω τις αναγκες μου, που δεν είναι και λιγες. Κουραστηκα να τρεχω να βοηθησω τούς ανθρωπους κι εκεινοι να με κλωτσανε.

Κι οσο για σενα, θα συνεχισεις τα ηγετικα σου καθηκοντα στο κομμα, ισχυρος όπως παντα, επωνυμος και αλωβητος νομιζεις για ότι εκανες και για ότι θα κανεις. Οι εκλογες πλησιαζουν ακαθεκτες και εσυ θα τρεχεις από ραδιο σε ραδιο και από τηλεοραση σε τηλεοραση για να διαφημισεις τον υποψηφιο σου.

Τιποτα δεν θα σε ταραξει. Εισαι ακαταποντιστος. Ησουν και παραμενεις ο ισχυρος ανδρας τού ΑΚΕΛ και της αξιωματικης αντιπολιτευσης με φωνη και με εικονα σε όλα τα καναλια και σε ολες τις εφημεριδες, με το κυρος και την επιρροη σου ανεγγιχτα. Το μεριδιο σου προβολης

θα το διατηρήσεις ακεραίο. Θα το διατηρούσες οπια απόφαση και να επαιρνες αλλά, στο κατω-κατω, έχεις και το δικό σου κανάλι.

Ξέρεις όμως τι κυριώς θα προβαλλεις και τι θα εβλεπαν σε σενα οι άνθρωποι;

Την δειλία σου είναι που θα εβλεπαν και την αναντρία σου οπότε, για την καλύτερη σου (προς τα εξω) εικόνα εγώ θα σε συμβουλεύα να κρυβεσαι, και να κρυβεσαι καλά, γιατί μετά απ'αυτά, κάθε φορά που θα σε βλέπουν θα σε καταραζονται και θα θέλουν (μην αμφιβάλλεις διόλου γι'αυτό) να σου πουν αυτό που θέλω να σου πω κι εγώ: πως είσαι ένας δειλός Στεφάνε, ένας μεγααααλος -μα τοσοοοο μεγάλος- δειλός.

Σημείωση: το «δειλός», όσο κι αν το μεγαααλωσα, σου πεφτει λίγο. Χεστης είναι η καταλληλή για την κατάσταση λέξη αλλά ας μην την πω (κι αν την ειπα θεωρησε, παρακαλώ, ότι την ειπα, λογοτεχνική, ξέρεις, αδεία, με τον εαυτό μου. Χαλαλι σου παντως. Την αξίζεις και με το παραπάνω).

.....

Μετά απ'αυτή την τελευταία, εκ των προσφάτων, σημειώσεων μου θα παραθεσω ακόμα τρεις οι οποίες βλέπω να σε αφορούν. Αυτές θα τις πάρω από το Ημερολόγιο μου. Είναι αυτές....

Η πρώτη: **5 Απριλίου 2022.**

Το φέρνει και το παίρνει η αντιπολιτευση στην Ελλάδα και στην Κύπρο. Ο Τσιπρας εκεί και ο Στεφάνου εδώ: η ακριβεία κι η ακριβεία.

Αναρωτιέμαι όμως: αυτό είναι σ'αλήθεια το θέμα; Δεν το νομιζώ. Εμένα μου φαίνεται πως, είτε με πόλεμο είτε χωρίς, το θέμα είναι η ανικανότητα των ανθρώπων να καταναλώσουν αυτά που παραγονται, μα πιο πολύ η αδυναμία τους να αφομοιώσουν αυτά που τρώνε.

Ας τα πουν αυτά στις χώρες όπου πρέπει να δουλεύουν οι άνθρωποι για μια ολοκληρη μέρα για να αγοράσουν ένα ψωμί, ή μια βδομάδα για να αγοράσουν ένα κιλό κρέας.

Σαν άνθρωπος που ενδιαφέρεται για ένα παγκόσμιο κράτος όπου όλοι οι πολίτες του θα μοιραζονται εξίσου όλα τα αγαθά και όλα τα καθήκοντα, με υποβιβάζει το να μιλω για ακριβεία σε μια χώρα σαν την Κύπρο.

Ταχα δυσκολεύονται οι Κύπριοι να αγοράσουν το ψωμί ή το γάλα τους, τα φασολία ή τα κουκία τους, το κρέας ή τα πορτοκαλία τους; Δεν μου φαίνεται.

Αν συμβαίνει αυτό, τότε σημαίνει πως τα χρήματα που παίρνουν πηγαινουν εκεί που δεν πρέπει: σε επενδύσεις (σε σπιτία, σε οικοπέδα ή σε διαμερίσματα), σε αυτοκίνητα, σε καταθέσεις, σε δωρά, σε τσιγάρα, αλκοολ, ναρκωτικά, φάρμακα και στοιχημάτα.

Η δεύτερη: **6 Μαΐου.**

Με αφορμή τις διεργασίες στο ΑΚΕΛ για τις προεδρικές εκλογές (γιατί ειχα, μεταξύ μας, καπία υποψία και καπία ελπίδα πως θα με υποστηρίζαν) σκεφτήκα αυτό: πως όσο πολλές και όσο μεγάλες κι αν είναι οι απογοητεύσεις που μπορούν να σου δώσουν οι άνθρωποι, αυτές είναι λίγες και μικρές μπροστα στις απογοητεύσεις που μπορείς να δώσεις εσύ ο ίδιος στον εαυτό σου.

Ισχυει κι εδώ μια παλιά μου δήλωση: πως εκείνοι που θα με απογοητεύσουν μια φορά θα απογοητευτούν δύο και τρεις, κι όχι για τιποτ'άλλο ουσιαστικά παρα γιατί κανενας

υποψηφιος και κανενας προεδρος δεν εχει στην διαθεση του το σχεδιο υγιας που εχω και εφαρμοζω (μονο) εγω και που σαν προεδρος θα το επεβαλλα σε ολους και θα κρατουσα μακρια απ'ολους κάθε αρωστια και κάθε αισθηση απογοητευσης.

Μ'αυτά που κανουν όμως δεν θα τους μεινει τιποτ'άλλο στην ζωη από απογοητευσεις, κι αυτό γιατι απλα δεν θα κανουν τιποτα, ή σχεδον τιποτα, απ'οσα κανουν τις πολλες και μεγαλες απογοητευσεις να μενουν μακρια τους.

Το σκεφτηκα χτες αυτό, και το ειπα και στον Μιχαλη (τον Ευαγγελου): αντε και αποφασισει ο Στεφανου και οι αλλοι ανδρες στο ΑΚΕΛ να με υποστηριξουν. Θα το δεχτουν όμως οι γυναικες, οι επιφανεις κυριως; Θα δεχονταν να υποστηριξουν δημοσια έναν υποψηφιο που διαφημιζει το κωλογαμησι (γιατι γι'αυτό είναι που ειμαι κυριως γνωστος); Θαναι σαν να λενε στους ψηφοφορους πως δινουν και κεινες κωλο. Ε, κι αμα στησουν ποδι αυτές, οι ανδρες τι θα μπορεσουν να κανουν; Θα υποχωρησουν ασφαλως.

Είναι γι'αυτά, και κατι παρομοια, που δεν θα δει προκοπη αυτος ο κοσμος. Κι υστερα σου λενε πως αδικως στερονται θεσεις εξουσιας.

Αλιμονο μας αν τις ειχαν. Η βιολογικη αδυναμια τους και η δειλια και η υποκρισια που φερουν αυτές μαζί της θα οδηγουσαν τον κοσμο στην πιο ακραια περιοδο σκοταδισμού.

Δεν λησμονω αλλωστε πως εκεινη την προταση νομου για αυξηση τής ποινης για την «παραφυσιν συνουσια» από 14 χρονια σε ισοβια καθειρξη την ειχαν καταθεσει τοτε οι δύο - και μοναδικες- γυναικες βουλευτες τής Βουλης.

Τι εκαναν οι ανδρες βουλευτες; Απλα την υπερψηφισαν, ως γνωστον, και μαλιστα **παμψηφει**.

Θα μου πειτε ομως: εχω εγω αναγκη να βγει κανενας και να με υποστηριξει; Όχι δεν εχω. Ας με υποστηριξουν χωρις λογια κι ας με καλυψουν στις καλτες και θα κερδισω. Τοσο δυσκολο είναι να το καταλαβουν;

Κι η τριτη: **11 Μαΐου**

Ηθελα τοσα πολλα να πω στους ανθρωπους, και τοσα πολλα να κανω γι'αυτους!

Τωρα όμως; Τωρα Στεφανε...

Στεφανε Στεφανε, κριμα να μου βγεις κι εσυ τοσο δειλος! Ξερεις, ηθελα μια ευκαιρια να πω στο πλατω (κι αν με ρωτουσαν βεβαιως) την αποψη μου για τον Πουτιν (γνωριζεις τον ανδρα), κι εγω θα την ελεγα ασφαλως χωρις λογια.

Πώς θα την ελεγα; Ετσι: μ'ένα δεκατιασμα.

Λυπαμαι που θα σου το πω Στεφανε αλλα αν με ρωτουσαν και για σενα την ιδια, πιστεψε με, αποψη θα ειχα να ...πω.

Σε χαιρετω.

Ουτοπος.